

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 386

37e jaargang

31 december 1994

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

94/1073/EG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 12 oktober 1994 betreffende de niet-aangemelde verhoging van het kapitaal van het Bull-concern door Frankrijk ⁽¹⁾ 1

94/1074/EG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 5 december 1994 inzake het voornemen van de Duitse autoriteiten steun te verlenen aan Textilwerke Deggendorf GmbH, Thüringen ⁽¹⁾ 13

94/1075/EGKS:

- ★ Beschikking van de Commissie van 21 december 1994 betreffende de steun die Duitsland voornemens is te verlenen ten behoeve van het staalbedrijf EKO Stahl GmbH te Eisenhüttenstadt ⁽¹⁾ 18

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

(Vervolg z.o.z.)

1 Met de voorliggende uitgave is de serie L van de jaargang 1994 afgesloten.

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

94/1076/EG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 30 november 1994 tot wijziging van Beschikking 92/491/EEG ten aanzien van de goedkeuring van de rekeningen die Italië voor het begrotingsjaar 1989 heeft ingediend in verband met de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven 24

94/1077/EG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 30 november 1994 tot wijziging van Beschikking 93/659/EG ten aanzien van de goedkeuring van de rekeningen die Griekenland, Spanje en Italië voor het begrotingsjaar 1990 hebben ingediend in verband met de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven 26

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 12 oktober 1994

betreffende de niet-aangemelde verhoging van het kapitaal van het Bull-concern door Frankrijk

C33/93 (ex NN 32/93)

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(94/1073/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 93, lid 2,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a), en op Protocol 27 van deze Overeenkomst,

Na overeenkomstig artikel 93 van het Verdrag, de belanghebbenden te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Het Bull-concern, hierna „Bull” genoemd, is een fabrikant van gediversifieerde informaticaproducten met hoofdkantoor in Frankrijk. Naast productie legt Bull zich ook toe op de levering van programmatuur en op de verlening van onderhoudsdiensten.

Momenteel is de meerderheid van het aandelenkapitaal van Bull rechtstreeks, of onrechtstreeks via France Télécom, in handen van de Franse Staat. Een minderheidsaan-

deel is in handen van de particuliere sector, vertegenwoordigd door NEC en IBM.

De Commissie heeft recentelijk diverse beschikkingen ten aanzien van Bull gegeven. De eerste, in 1992, was een eindbeschikking overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het Verdrag (1), waarbij vastgesteld werd dat kapitaalinjecties ten bedrage van 4 miljard Ffr. steunelementen bevatten, maar dat deze steun verenigbaar was met de gemeenschappelijke markt. Bij diezelfde beschikking heeft de Commissie eveneens een steunbedrag van 2,68 miljard Ffr. voor onderzoek en ontwikkeling (O & O) onderzocht en heeft deze eveneens verenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaard. Opgemerkt dient te worden dat met betrekking tot de kapitaalinjecties tegen deze beschikking beroep is aangetekend bij het Europese Hof van Justitie (2). De daaropvolgende beschikkingen hielden verband met het huidige herkapitalisatieprogramma: in 1993 leidde de Commissie in verband met een voorschot op een toekomstige kapitaalinjectie de procedure van artikel 93, lid 2, in (3). In januari 1994 werd deze procedure uitgebreid (4) tot een nieuwe kapitaalinjectie van 8,6 miljard Ffr., waarvan in december 1993 5,5 miljard Ffr. is gestort.

(1) PB nr. C 244 van 23. 9. 1992, blz. 2.

(2) Zaak nr. C-367/92.

(3) PB nr. C 346 van 24. 12. 1993, blz. 4.

(4) PB nr. C 80 van 17. 3. 1994, blz. 4.

II

Bull blijft een van de grootste traditionele computerondernemingen die een breed gamma computers en exclusieve systemen vervaardigt en zich ook toelegt op open systemen en op de distributie van microcomputers. Bull is volgens de Datamation 100 Survey van juni 1993 dertiende op de wereldranglijst, maar kampt evenals de overige grote traditionele, een breed gamma producten bestrijkende fabrikanten in deze sector met een dalende omzet en slechte resultaten.

De ongunstige financiële en commerciële positie van deze ondernemingen houdt verband met het feit dat de computersector een fase van versnelde technische en commerciële ontwikkeling doormaakt, die tot herstructurering ervan noopt. De prijzen zakken pijlsnel, verbruik en produktie minderen vaart en de markt is aan het verbrokkelen. De verkleining en de standaardisering van de producten hebben geleid tot verhevigde concurrentie en geringere winstmarges. Veel grote, traditionele producenten hebben in 1992 verlies geleden en doen thans inspanningen om hun activiteiten tot de segmenten programmatuur en dienstverlening uit te breiden, waarin nog een sterke groei bestaat.

Opgemerkt moet echter worden dat de informatietechnologie de laatste jaren grote veranderingen heeft ondergaan. De ondernemingen hebben veel geld geïnvesteerd in de conceptie van producten die te zijner tijd tal van sectoren zullen beïnvloeden. Deze tendens valt zowel te verklaren door de technologische vooruitgang als door het wegvallen van de grens tussen telecommunicatie en elektronische informatieverwerking. Nieuwe toepassingen als interactieve computerspelletjes en teleshopping kondigen de op handen zijnde multimediawereld aan die op een breed scala technologieën is gebaseerd en waarin computers als consumptiegoederen worden verkocht. Producten die vroeger slechts binnen het bereik van grote ondernemingen lagen, zijn dat nu ook voor kleinere ondernemingen en, wat een grote verandering is, er is een grote markt van particuliere consumenten gegroeid.

De uiteenlopende informatietechnologieën convergeren en de informatica richt zich op massaproductie en op gestandaardiseerde producten, uitmondend in in serie geproduceerde standaardssystemen. De door de producenten van apparatuur toegevoegde waarde neemt echter af door de grote druk die de leveranciers van componenten uitoefenen, zodat de toegevoegde waarde veel meer bij de programmatuur en bij de diensten is te vinden. Als reactie op de uitholling van hun kernactiviteit hebben de fabrikanten getracht de kosten te verminderen en te diversifiëren. Deze oplossing begint eerst nu voor bepaalde ondernemingen vruchten af te werpen.

III

Na berichten in de pers van februari 1993 over een voorschot op een toekomstige kapitaalinjectie voor Bull van 2,5 miljard Ffr., heeft de Commissie Frankrijk om inlichtingen verzocht. Op dit verzoek volgde een briefwisseling tussen de Franse autoriteiten en de Commissie, die tot de conclusie kwam dat de meerderheidsaandeelhouders van Bull geen herstructureringsplan hadden vastgesteld waarop zij hun investering in de vorm van een voorschot op een toekomstige kapitaalinjectie konden baseren.

Aangezien de Commissie had vastgesteld dat de transactie neerkwam op onwettige steun en er wegens het ontbreken van een definitief, goedgekeurd plan geen redenen voor verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt konden worden gevonden, besloot zij op 6 oktober 1993 de procedure van artikel 93, lid 2, in te leiden. Deze beslissing werd Frankrijk meegedeeld bij schrijven van 16 november 1993 en bekend gemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (1). Bij schrijven van 6 december 1993 stelden de Franse autoriteiten de Commissie in kennis van het voornemen van de Franse Staat, in overeenstemming met France Télécom, om naast het voorschot van 2,5 miljard Ffr. nog eens 8,6 miljard Ffr. in Bull te investeren. Bovendien werd daarbij aangegeven dat een gedeelte van dit bedrag onmiddellijk aan Bull zou worden verstrekt, hetgeen in strijd is met de voorschriften van artikel 93, lid 3, van het Verdrag zodat deze maatregel als onwettig diende te worden aangemerkt.

Op 26 januari 1994 gaf de Commissie derhalve twee beschikkingen ten aanzien van Bull. Bij de eerste werd de procedure van artikel 93, lid 2, uitgebreid tot de kapitaaluitbreiding van 8,6 miljard Ffr. Deze beschikking werd Frankrijk bij schrijven van 8 februari 1994 meegedeeld en in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt (2).

Bij de tweede beschikking, namelijk Beschikking 94/220/EG werd Frankrijk gelast onverwijld elke uitkering van verdere steun aan Bull op te schorten, waarbij met name werd bedoeld op de 2,5 miljard Ffr. die vermoedelijk bestemd waren om als voorschot op het bedrag van 8,6 miljard Ffr. te worden uitgekeerd (3).

In antwoord hierop berichtte Frankrijk bij schrijven van 25 februari 1994 dat de opschorting van de steun was gelast en dat geen verdere betalingen zouden worden verricht totdat de Commissie hierover een beslissing zou hebben genomen.

Bij schrijven van 8 maart 1994 ging Frankrijk in op de vragen die de Commissie bij de inleiding en bij de uitbreiding van de procedure van artikel 93, lid 2, had gesteld en werd door Frankrijk bovendien een definitief herstructureringsplan ingediend. Hierover stelde de Com-

(1) Zie voetnoot 3, blz. 1.

(2) Zie voetnoot 4, blz. 1.

(3) PB nr. L 107 van 28. 4. 1994, blz. 61.

missie in mei 1994 een aantal vragen, waarop de France autoriteiten in juni 1994 antwoordden. In juli 1994 werd een vergadering van de Commissie, de Franse autoriteiten en Bull belegd, bij welke gelegenheid nog vele andere vragen werden gesteld. Een antwoord hierop ontving de Commissie in augustus.

In juli 1994 benoemde de Commissie een onafhankelijk deskundige om het herstructureringsplan van Bull te beoordelen. Dit geschiedde in augustus en september, en medio september werd een eindverslag ingediend. Dit verslag werd bij schrijven van 20 september 1994 aan Frankrijk verstrekt. Frankrijk bevestigde op 21 september op het verslag geen aanmerkingen te hebben.

IV

In het kader van de procedure van artikel 93, lid 2, maakte het Verenigd Koninkrijk opmerkingen kenbaar over zowel de inleiding als de uitbreiding van de procedure. Frankrijk werd van deze opmerkingen in kennis gesteld bij schrijven van 14 maart 1994 en van 26 mei 1994. Op het schrijven van 14 maart antwoordde Frankrijk bij schrijven van 28 maart; het tweede schrijven bleef onbeantwoord.

In beginsel steunde het Verenigd Koninkrijk het standpunt van de Commissie en merkte op dat de steun niet diende te worden aangewend om acquisities te financieren of om te worden verstrekt aan een onderneming die werkzaam is op een markt die met overcapaciteit kampt. Frankrijk antwoordde hierop dat Frankrijk de analyse van de kapitaalinjectie noch die van de markt deelde en dat met name de verwerving van Packard Bell door Bull een onderdeel vormde van een strategie om de activiteiten van Bull op het gebied van microcomputers te verbeteren.

V

Artikel 92, lid 1, van het Verdrag en artikel 61, lid 1, van de EER-Overeenkomst, hierna „de Overeenkomst” genoemd, bepalen dat steunmaatregelen van de Staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde produkties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt en met de Overeenkomst, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de Lid-Staten en de Overeenkomstsluitende Partijen ongunstig beïnvloedt. Bovendien moet bij de bepaling of een kapitaalinjectie een vorm van steun is, beoordeeld worden of de handelwijze van de Staat overeenkomt met die van een investeerder tegen marktvoorwaarden.

Teneinde de doorzichtigheid te bevorderen en bij te dragen aan de beoordeling of het gedrag van de Staat overeenkomt met dat van een investeerder tegen marktvoorwaarden (een benadering die het Hof van Justitie

herhaaldelijk heeft gevolgd⁽¹⁾), heeft de Commissie twee mededelingen vastgesteld: de eerste, in 1984, over kapitaalinjectie door de overheid in ondernemingen⁽²⁾, en de tweede, in 1993, over openbare bedrijven in de industrie-sector⁽³⁾. Hierin is bepaald dat bij de beoordeling of kapitaalinjectie steunelementen bevat, in het algemeen moet worden nagegaan of:

- de financiële positie van de onderneming gezond is;
- de verhoging van de participatie van een particuliere ondernemer in verhouding is tot het aantal in zijn bezit zijnde aandelen, en of zijn participatie van reële economische betekenis is;
- de structuur en omvang van de schuldenlast van de onderneming binnen een redelijke termijn een normaal rendement (in dividenden of in meerwaarde) van de geïnvesteerde kapitalen mogelijk maken;
- de onderneming uit hoofde van haar „cash flow” in staat zou zijn om vergelijkbare financiële middelen op de kapitaalmarkt te verkrijgen, en
- de actuele waarde van de verwachte opbrengsten van de voorgenomen investering uitgaat boven de nieuwe kapitaalinjectie.

Alvorens deze analyse te verrichten, is het evenwel nodig het tijdstip waarop de investeringsbeslissing is genomen, te bepalen. Het voorschot van 2,5 miljard Ffr. op een toekomstige kapitaalinjectie werd in februari 1993 aan Bull betaald, en de beslissing om nog eens 8,6 miljard Ffr. te investeren werd door Frankrijk in december 1993 genomen. Het is daarom noodzakelijk de financiële positie van Bull op deze tijdstippen na te gaan om te bepalen of een particuliere investeerder tegen marktvoorwaarden dezelfde beslissing zou hebben genomen als de Franse Staat.

Eind 1992, het laatste tijdstip vóór de investeringsbeslissing waarop financiële gegevens over het verleden beschikbaar waren, had Bull drie jaren van sterk dalende verkoopcijfers gekend, waarbij de geconsolideerde omzet met ongeveer 14 % was gedaald van 35 miljard Ffr. in 1990 tot 30 miljard Ffr. in 1992. Bovendien werden tussen 1990 en 1992 jaarlijks bedrijfsverliezen geleden (inkomsten min alle kosten, afgezien van netto financiële lasten) en was het nettoresultaat (zowel voor als na herstructureringsvoorzieningen) gedurende deze periode negatief. Het concern boekte haar laatste nettowinst in 1988. Ook moet worden opgemerkt dat Bull sinds de aankoop door de Staat geen dividend heeft betaald en gezien de omvang van de verliezen valt te veronderstellen dat de waarde van de aandelen niet is toegenomen.

(1) Bij voorbeeld Gevoegde zaken C-296 en C-318/82, Leeuwarder Papierwarenfabriek, Jurisprudentie 1985, blz. 809; Zaak C-323/82, Intermills, Jurisprudentie 1984, blz. 3809; Zaak C-234/84, Meura, Jurisprudentie 1986, blz. 2263.

(2) Bulletin EG nr. 9-84.

(3) PB nr. C 307 van 13. 11. 1993, blz. 3.

De door de activiteiten van Bull gegenereerde „cash flow” was niet toereikend voor haar investeringsbehoeften in de periode 1990-1992, waardoor Bull een beroep moest doen op kapitaalinjecties om aan zijn financiële verplichtingen te voldoen en om het hoge leningenpeil dat Bull in 1990 had bereikt, te verminderen. Hoewel de Commissie zich niet heeft uitgesproken over de kapitaalinjectie die Bull in 1990 had gekregen, wordt erop gewezen dat het in 1991 en 1992 ingebrachte kapitaal voor het merendeel afkomstig was van de Staat en als staatssteun is aangemerkt.

Ter vergelijking boekte IBM, die in 1990 nog winst maakte, in 1991 en 1992 een nettoverlies. De activiteiten van deze onderneming leverden echter voldoende middelen op voor haar investeringsbehoeften in 1990 en 1992 en IBM hoefde hiervoor eerst in 1991 leningen aan te gaan. Ook DEC, die in 1990 winst en in 1991 en 1992 verlies boekte, haalde in 1990 en 1991 voldoende inkomsten uit haar activiteiten om aan haar investeringsbehoeften te voldoen, maar zij moest in 1992 aanvullende financieringsbronnen aanboren.

Hoewel lager dan in beide voorgaande jaren, bedroeg de schuldenlast van Bull eind 1992 na de genoemde kapitaalinjecties nog meer dan 10 miljard Ffr., ongeveer 27 maal het eigen vermogen (aandelenkapitaal en ingehouden winst). De financiële lasten van Bull vertegenwoordigden in 1992 ongeveer 5 % van de omzet en werden niet gedekt door het exploitatieresultaat, waaruit blijkt dat het concern niet voldoende winst boekte om de rentelasten te dekken. Dit was eveneens het geval in 1990 en 1991.

Voor de nadien volgende beslissing om 8,6 miljard Ffr. te investeren, beschikte Frankrijk over de resultaten van Bull over de eerste zes maanden van 1993 (tot en met 30 juni) en over goede aanwijzingen over de resultaten over de rest van het jaar tot en met 31 december 1993.

De halfjaarlijkse cijfers voor juni 1993 vertonen een daling van de afzet (ten opzichte van de eerste helft van zowel 1992 als 1991), een 50 % groter exploitatieverlies over de eerste zes maanden van 1992 en een groter nettoverlies dan dat over het voorafgaande daarmee corresponderende tijdvak. Bovendien werden de rentelasten in verband met het geleden verlies niet door de bedrijfsresultaten gedekt en verminderde de schuldenlast nauwelijks ondanks het voorschot op de kapitaalinjectie door de aanhoudend grote verliezen.

Ook uit de jaarrekening van Bull over het op 31 december afgesloten jaar 1993 blijkt dat de omzet verder is gedaald ten opzichte van 1992 en dat de exploitatieverliezen groter waren dan in 1991 en 1992. Evenmin werden de financiële lasten gedekt door het bedrijfsresultaat (wegens de verliezen) en de vermindering van de schul-

denlast tot ongeveer 4,5 miljard Ffr. was toe te schrijven aan de kapitaalbreng in de loop van 1993 van in totaal 6,1 miljard Ffr.

Gelet op de recente financiële resultaten van Bull, diens dalende afzet, de bedrijfsverliezen en de grote schuldenlast, is het niet aannemelijk dat zijn financiële positie ten tijde van de investeringsbeslissing gezond was. Voorts had, gelet op de structuur en omvang van de schuldenlast van Bull en de eerder behaalde en de verwachte resultaten, ten tijde van de investering, er niet mee kunnen worden gerekend dat binnen redelijke termijn een normaal rendement van het ingebrachte kapitaal zou zijn te verwachten. Ten slotte is het niet aannemelijk dat Bull uit hoofde van zijn „cash flow” in staat zou zijn geweest om vergelijkbare financiële middelen op de kapitaalmarkt te verkrijgen.

Volgens de bovengenoemde mededeling van 17 september 1984 is er geen sprake van staatssteun wanneer zowel de publiekrechtelijke als de particuliere aandeelhouders kapitaal inbrengen in verhouding tot hun aandelenbezit, mits de participatie van de particuliere investeerder van reële economische betekenis is.

Voorafgaand aan de betaling van het voorschot van 2,5 miljard Ffr. vertegenwoordigden de participaties van NEC en IBM gezamenlijk 10,1 % van het aandelenkapitaal van Bull. Geen van beide ondernemingen was door de Franse regering uitgenodigd om deel te nemen aan het voorschot, hoewel zij beiden er wel van in kennis werden gesteld dat zij aan een latere kapitaalsverhoging deel konden nemen.

Over de kapitaalsverhoging van december 1993 moet worden opgemerkt dat IBM hieraan niet heeft deelgenomen, waardoor haar belang in Bull van 5,68 % tot 2,1 % terugliep, een vermindering van 63 %. NEC daarentegen handhaafde haar belang van 4,4 % door 379 miljoen Ffr. te investeren. Derhalve moet worden beoordeeld of dit aandelenbezit „van reële economische betekenis” is en moet de geldwaarde van dit bezit vanuit het gezichtspunt van NEC of uit dat van Bull worden gezien.

Deze inbreng van kapitaal door NEC vertegenwoordigt ongeveer 3 % van de totale huidige kapitaalbreng en de totale investering van NEC, sedert deze aanhoudster is geworden van Bull, bedraagt ongeveer 4 % van het totale ingebrachte kapitaal. Hoewel het hierbij om op zich grote bedragen gaat, is deze inbreng klein in verhouding tot het totale ingebrachte kapitaal. Ook voor NEC zijn de bedragen klein: aan het einde van het boekjaar 1992 had NEC 14 miljard Ffr. in financiële activa geïnvesteerd, terwijl

gedurende dat jaar 12 miljard Ffr. in vast kapitaal en financiële activa werd geïnvesteerd. De investering van 379 miljoen Ffr. blijkt voor NEC derhalve niet omvangrijk te zijn.

Bovendien moet niet uit het oog worden verloren dat NEC meer belang bij voortzetting van de investering in Bull heeft dan andere investeerders tegen marktvoorwaarden, omdat deze haar toegang verschaft tot de Franse en Europese markten, en met name tot die van overheidsopdrachten.

De investering van NEC in Bull wordt derhalve niet van reële economische betekenis geacht en doet dan ook niets af aan het steunkarakter van de kapitaalinjectie door de Staat.

Ten slotte moet een analyse van de actuele waarde van de kapitaalinjecties worden gemaakt. Deze analyse is gebaseerd op de door Frankrijk verstrekte financiële ramingen voor Bull voor de jaren 1994 en 1995; deze periode wordt door de Franse Staat toereikend geacht om de rentabiliteit van Bull te beoordelen.

Alvorens over te gaan tot een analyse van de waarde of van de geactualiseerde waarde van de onderneming, moet worden vermeld dat Bull op 31 december 1992 een totaal eigen vermogen (met inbegrip van het voorschot van 2,5 miljard Ffr.) bezat van 375 miljoen Ffr. Na de herstructurering en de kapitaalinjectie van 8,6 miljard Ffr. door de Staat, verwacht Bull een totaal eigen vermogen van [...] (1) miljard Ffr. te bezitten, hetgeen neerkomt op een uitholling van [...] miljard Ffr., of op vrijwel de gehele tweede kapitaalinjectie.

Gelet op de waarde van Bull op 31 december 1992, haar netto-„cash flow” in 1993, 1994 en 1995, de kapitaalinjectie gedurende deze periode en de waarde van Bull op 31 december 1995, kan worden gesteld dat het effectief rendement van deze geldstromen onvoldoende is om een investeerder tegen marktvoorwaarden ertoe te bewegen een dergelijke transactie te ondernemen.

Uit de toetsing aan deze criteria blijkt duidelijk dat zowel het voorschot als de verrichte of voorgenomen kapitaalinjectie door de Franse Staat en France Télécom in Bull een element van steun bevatten in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag en van artikel 61, lid 1, van de Overeenkomst.

Frankrijk voert aan dat de kapitaalinjecties geen element van steun bevatten, omdat:

- van de drie mogelijkheden die de Staat als aandeelhouder bezit, namelijk liquidatie, verkoop of herstructurering, de laatste de waarde van de overheidsinvestering waarschijnlijk het beste beschermt;

- de door de minderheidsaandeelhouders ondernomen stappen de beslissing van de Staat schragen en

- de handelwijze van de Staat vergelijkbaar is met die van aandeelhouders van andere grote in moeilijkheden verkerende informaticaconcerns.

Frankrijk stelt de kosten van liquidatie, of de nettokosten van liquidatie na verkoop van de rendabele onderdelen van Bull, voor de Staat boven het bedrag van de kapitaalinjectie uit zouden gaan. Daar de injectie van kapitaal onder beide voornoemde bedragen lag, was derhalve het besluit tot kapitaalinjectie voor herstructurering over te gaan de juiste economische beslissing.

Een aandeelhouder in een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid is juridisch doorgaans en economisch altijd aansprakelijk tot het beloop van zijn aandelenbezit. Het risico van de aandeelhouder bij liquidatie is derhalve tot dit bedrag beperkt. Bij de berekening van de liquidatiewaarde voor Bull zijn de Franse autoriteiten ervan uitgegaan dat de Franse Staat als aandeelhouder voor het totaal van de op de balans voorkomende en buiten de balanstelling gehouden schulden van Bull aansprakelijk zou zijn. Deze benadering verwacht de rollen van de Staat als eigenaar/aandeelhouder enerzijds en als voor sociaal beleid verantwoordelijk lichaam anderzijds.

Uit economisch oogpunt en volgens het Hof van Justitie in zijn arrest van 14 september 1994 (2) lijkt het geen twijfel dat de betrokkenheid van de Staat beperkt is tot zijn aandelenbezit, en de Advocaat-generaal heeft in dit verband opgemerkt dat indien de schulden van de onderneming omvangrijker zijn dan haar activa, haar schuldeisers niet in staat zouden zijn geweest een beroep te doen op de „Patrimonio del Estado” (dus de Staat) om het verschil te dekken.

Daar de Franse autoriteiten, hebben berekend dat de afstoting van Bull's rendabele onderdelen duurder zou uitvallen dan de ontslagkosten volgens de wet en de directe kosten van ontbinding en vereffening van het concern, zou het verkeerd zijn, om bij de berekening van de kosten van liquidatie alle overige schulden van Bull in aanmerking te nemen (vooral omdat geen van deze schulden gedekt wordt door overheidsgaranties) en deze met de kosten van herstructurering in de vorm van een kapitaalinjectie te vergelijken. Een dergelijke analyse zou niet worden gemaakt door een investeerder tegen marktvoorwaarden, die slechts het waardeverlies van zijn aandelenkapitaal bij liquidatie met de kosten van herstructurering zou vergelijken. Derhalve kan deze analyse niet in aanmerking worden genomen.

Voorts, zelfs indien de nationale rechter een aansprakelijkheid oplegt die boven de nominale aansprakelijkheid van de aandeelhouder uitgaat, zoals de Franse autoriteiten in deze zaak stellen, is het in strijd met het gedrag van een investeerder tegen marktvoorwaarden om Bull niet

(1) [...] duidt op zakengeheimen.

(2) HVJEG, Gevoegde zaken C-278/92 en C-280/92, Imepiel en Intelhorce, rechtsoverweging 22, nog niet gepubliceerd.

eerder te herstructureren of te liquideren. Een investeerder tegen marktvoorwaarden zou passende maatregelen hebben genomen zodra duidelijk zou zijn geworden dat zijn aansprakelijkheid verder zou kunnen gaan dan zijn nominale aansprakelijkheid. Wanneer het nationale recht derhalve een dergelijke onbeperkte aansprakelijkheid voorschrijft, moeten overheden hiermee rekening houden en zich bij hun investeringsbeslissingen gedragen als investeerders tegen marktvoorwaarden. Het standpunt van de Commissie in dergelijke zaken is duidelijk weergegeven in haar Beschikkingen 92/329/EEG (1), 94/259/EGKS (2) en in haar Mededeling in de zaak EFIM (3).

De stappen van de minderheidsaandeelhouders van Bull zijn in het voorgaande reeds behandeld. Herhaald moet echter worden dat de Commissie de deelneming van NEC niet van reële economische betekenis acht, en dat het doorvoeren van de investering is ingegeven met het oog op de toegang tot de markt. Bovendien zij eraan herinnerd dat IBM aan deze operatie niet heeft deelgenomen.

Dat Bull in 1992 en 1993 kapitalen heeft vergaard om zijn schulden te financieren, doet aan deze analyse niets af. Aangezien geen nadere gegevens over de verstrekker van de lening, de looptijd of de rentevoet zijn verstrekt, is het niet mogelijk te concluderen dat deze transacties aantonen dat Bull geen staatssteun geniet.

Frankrijk heeft, onder verwijzing naar Siemens („SNI”), Olivetti en AT & T de aandacht gevestigd op de gedragingen van aandeelhouders van ondernemingen die zich in een met Bull vergelijkbare positie bevinden, waarbij werd aangevoerd dat in het geval van SNI de moedermaatschappij financiële steun bleef verlenen ondanks grote verliezen gedurende een aantal jaren. Bovendien zijn, wat Olivetti betreft, kapitalen verworven op de beurs en heeft DEC aan deze kapitaalverhoging deelgenomen. Ten slotte valt met betrekking tot AT & T te constateren dat deze haar informaticapoot bleef steunen en zelfs daarbij zo ver ging dat AT & T de verliesgevende NCR verwierf.

Er zijn nog enkele punten die dienen te worden behandeld. Wat SNI betreft, bedroeg het door Siemens in 1990 ingebrachte kapitaal tegen de huidige wisselkoers ongeveer [...] miljard Ffr.: Bull heeft sinds 1991 voor herstructurering meer dan 15 miljard Ffr. ontvangen. Hoewel Siemens nog eens [...] miljard Ffr. aan SNI heeft geleend voor herstructurering, kan dit bedrag als zijnde een lening, worden teruggevorderd. Bovendien moet worden bedacht dat SNI in termen van omzet een grotere onderneming is dan Bull en herstructurering daarom proportioneel duurder kan uitvallen. Aangezien SNI haar volledige financiële resultaten niet openbaar maakt, is het bovendien niet mogelijk vast te stellen in hoeverre de verliezen van SNI aan de herstructurering zijn toe te

schrijven. Het gedrag van Siemens ten opzichte van SNI is bovendien gebaseerd op een industriële reden, daar SNI immers een deel uitmaakt van een belangrijker conglomeraat dat zich op het gebied van elektrische, elektronische en consumentengoederen beweegt.

SNI vertegenwoordigde in 1991 slechts 16 % van de omzet van Siemens; het grootste deel van de afzet van dit concern (33 %) was bestemd voor de industrie en voor de sectoren automatisering en vervoer. Gelet op de gediversifieerde structuur van het concern, dat mede elektrische-componenten-, energie- en medische divisies omvat, zijn er goede economische redenen om een computerbedrijf binnen het concern te hebben. Dat SNI gebruik kan maken van de divisie „componenten” van Siemens en vervolgens producten kan verkopen aan de divisies „automatisering” en „componenten” als gebonden klanten, draagt bij tot het argument dat het Siemens-concern SNI om strategische redenen behoudt.

Olivetti heeft 1 miljard Ffr. verkregen na een claimmissie, wederom een veel kleiner bedrag dan aan Bull is gegeven; Olivetti verkreeg dit bedrag op basis van betere commerciële resultaten dan Bull. Hoewel NEC aan deze oorspronkelijke transactie deelnam, moet worden opgemerkt dat NEC momenteel bezig is zich uit Olivetti terug te trekken.

Hoewel AT & T ten slotte haar eigen informatiebedrijf en dat van NCR steunde, heeft het er alle schijn van dat deze onderneming voor financiering geen beroep op haar aandeelhouders heeft gedaan, maar met eigen, concerninterne middelen tot herstructurering is overgegaan.

De gedragingen van de Franse Staat met betrekking tot Bull kan daarom in drie opzichten van deze gevallen worden onderscheiden: ten eerste verschilt de omvang van de externe kapitaalbreng in deze gevallen (zo daar al sprake van is) van die van Bull. Ten tweede moet voor ten minste SNI en AT & T de industriële synergie niet over het hoofd worden gezien. Ten derde hebben AT & T en Olivetti de laatste jaren de benodigde bedrijfswinsten behaald om de herstructurering zelf te kunnen financieren, waartoe Bull niet in staat was.

Bovendien moet niet worden vergeten dat een aantal met Bull concurrerende computerbedrijven, zoals bij voorbeeld IBM, ondanks de geleden verliezen zonder hulp van de aandeelhouders tot herstructurering zijn overgegaan. Deze ondernemingen hebben in het algemeen slechts nettoverliezen geboekt als gevolg van de herstructureringsvoorzieningen, maar waren winstgevend op het niveau van de bedrijfsexploitatie.

Ten slotte kan niet onvermeld blijven dat Frankrijk een analyse tegen de huidige nettowaarde heeft ingediend, waaruit blijkt dat met de kapitaalbreng een effectief

(1) PB nr. L 183 van 3. 7. 1992, blz. 30.

(2) PB nr. L 112 van 3. 5. 1994, blz. 64.

(3) PB nr. C 75 van 17. 3. 1993, blz. 2.

rendement van ongeveer [...] % wordt behaald. Deze berekening is om de volgende redenen niet juist:

- bij de berekening wordt aan de herkapitalisatie door France Télécom voorbij gegaan. Als openbare onderneming moest haar kapitaalbreng worden meegerekend.
- bij het bepalen van de „cash flow” gaat de analyse ervan uit dat de Staat bij liquidatie aan alle verplichtingen van Bull moet voldoen. Zoals in het voorgaande is uiteengezet, is dit op economische gronden **onjuist**.

Derhalve kan deze berekening buiten beschouwing worden gelaten.

Samenvattend leiden de door Frankrijk aangedragen argumenten niet tot de conclusie dat de Franse Staat en France Télécom zich bij de herkapitalisatie van Bull als investeerders tegen marktvoorwaarden hebben gedragen. Zoals in het bovenstaande reeds werd geconcludeerd, bevat de kapitaalbreng van in totaal 11,1 miljard Ffr. door de Franse Staat en France Télécom elementen van steun in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag en

artikel 61, lid 1, van de Overeenkomst. Tijdens het onderzoek is evenwel gebleken dat de betaling van het voorschot op een toekomstige kapitaalinjectie, naar de bedoeling van Frankrijk, als reddingssteun gold, terwijl de kapitaalinjectie zelf een herstructureringssteun was.

VI

Bull is actief in verscheidene sectoren: zelf ontwikkelde computers (GCOS 7 en GCOS 8), open systemen en bedrijfsprogrammatuur (Unix), personal computers (ZDS), netwerken en diensten.

In 1993 en 1992 behaalde Bull met de verkoop van apparatuur een omzet van 15 respectievelijk 16 miljard Ffr. en met verhuur en dienstverlening van 13 respectievelijk 14 miljard Ffr. Deze omzet kan als volgt worden opgesplitst:

	1993		1992	
	in miljarden Ffr.	%	in miljarden Ffr.	%
West-Europa	20	71	22	73
Noord-Amerika	6	21	6	20
Rest van de wereld	2	8	2	7
Totaal	28	100	30	100

Ongeveer 50 % van de omzet in West-Europa wordt in Frankrijk behaald.

handelsverkeer in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag en van artikel 61, lid 1, van de Overeenkomst.

Uit gegevens over de omvang van de Europese markt in 1992 (zoals opgenomen in het „Panorama van de Industrie 1994” van de Commissie) blijkt dat de totale markt-omvang ongeveer 260 miljard Ffr. bedroeg. Voor de gehele EER (1993) geeft het „Yearbook of World Electronics Data” voor informatica-apparatuur een markt-omvang van ongeveer 375 miljard Ffr. Ten slotte was de omvang van de West-Europese markt volgens het „IDC Worldwide Black Book” van 1993 660 miljard Ffr. in 1992 en 718 miljard Ffr. in 1993.

Bull, die een omzet van ongeveer 20 miljard Ffr. in West-Europa heeft, waarvan ongeveer 10 miljard Ffr. wordt behaald met de export naar Frankrijk, is derhalve betrokken bij de handel tussen de Lid-Staten en de Overeenkomstsluitende Partijen. Steun aan Bull kan derhalve leiden tot een ongunstige beïnvloeding van het

VII

Hoewel artikel 92, lid 1, van het Verdrag en artikel 61, lid 1, van de Overeenkomst bepalen dat staatssteun in het algemeen onverenigbaar is met het Verdrag, bevatten artikel 92, leden 2 en 3, van het Verdrag en artikel 61, leden 2 en 3, van de Overeenkomst bepaalde afwijkingen van deze regel. In dit geval heeft de steun geen regionale dimensie omdat geen regio van continentaal Frankrijk in aanmerking komt voor de afwijking overeenkomstig artikel 92, lid 3, onder a), van het Verdrag of van artikel 61, lid 3, onder a), van de Overeenkomst. Evenmin heeft de steun bijzondere regionale kenmerken, en aangezien geen van de grote fabrieken van Bull die nog voortdraaien, zich in een regio bevindt die onder de regionale afwijking van artikel 92, lid 3, onder c), van het Verdrag en van 61, lid 3, onder c), van de Overeenkomst valt, komt de steun niet voor deze afwijking in aanmerking.

De Commissie is derhalve van mening dat de steun slechts onder de afwijking van artikel 92, lid 3, onder c), van het Verdrag en van 61, lid 3, onder c), van de Overeenkomst kan vallen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid te vergemakkelijken, indien de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

De commissie heeft onlangs herziene richtsnoeren vastgesteld voor overheidssteun voor de redding en herstructurering van ondernemingen in moeilijkheden waarin de omstandigheden waaronder zij eventueel bereid is overheidssteun voor de fysieke en financiële herstructurering van ondernemingen goed te keuren, nader zijn omschreven.

Herstructurering brengt doorgaans een of meer van de volgende elementen met zich mee: de reorganisatie en rationalisatie van de ondernemingsactiviteiten, waarbij normalerwijs activiteiten worden afgestoten die niet langer levensvatbaar of reeds verliesgevend zijn, de herstructurering van de bestaande activiteiten die weer concurrerend kunnen worden gemaakt, en eventueel de ontwikkeling van of diversifiëring naar nieuwe, rendabele activiteiten. De fysieke herstructurering gaat doorgaans gepaard met financiële herstructurering. In herstructureringsplannen wordt onder meer rekening gehouden met de omstandigheden die tot de problemen hebben geleid, het marktaanbod van en de vraag naar de relevante producten, de verwachte ontwikkelingen daarvan en de specifieke sterke en zwakke punten van de onderneming. Hierdoor is een geordende overgang naar een nieuwe structuur met vooruitzichten op rendabiliteit op lange termijn mogelijk, waarbij een passend rendement van het ingebrachte kapitaal wordt behaald en de onderneming met eigen middelen zonder verdere hulp van de Staat kan blijven voortbestaan.

Mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, kan naar het oordeel van de Commissie steun voor herstructurering bijdragen tot de ontwikkeling van economische bedrijvigheid zonder dat het handelsverkeer een zodanige wijziging ondergaat dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

In dit verband moet worden opgemerkt dat de Commissie in haar Witboek over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid heeft erkend dat het in het licht van de op handen zijnde informatiemaatschappij en de verwachte informatiesnelwegen in het belang van de Gemeenschap en de EER is om nieuwe uitdagingen op deze gebieden het hoofd te bieden. De economieën die deze veranderingen als eerste volbrengen, hebben immers een aanzienlijk concurrentievoordeel. Hoewel Bull niet specifiek op het gebied van telecommunicatie actief is, kan worden gesteld dat, indien concurrenten in de EER niet disproportioneel worden benadeeld, steun om een levensvatbare en concurrerende sector informatietechnologie te vestigen de economische ontwikkeling vanuit het gezichtspunt van de Gemeenschap vergemakkelijkt.

Hierbij moet in gedachten worden gehouden dat zowel het voorschot als de kapitaalinjectie verbonden zijn met een „herstructureringsplan”, dat door de meerderheidsaandeelhouders van Bull is goedgekeurd en in maart 1994 bij de Commissie is ingediend. Frankrijk benadrukt dat dit plan tot doel heeft de financiële resultaten van Bull binnen twee jaar te verbeteren en de rendabiliteit van het concern te herstellen om, zo spoedig mogelijk, de privatisering ervan mogelijk te maken.

a) *Herstel van de rendabiliteit*

Hoewel ieder herstructureringsplan tot doel heeft de onderneming te saneren en binnen redelijke termijn de rendabiliteit ervan te herstellen, moet ook ervoor worden zorg gedragen dat de hiertoe verstrekte steun in verhouding staat tot de kosten en baten van de herstructurering en dat aan alle facetten van het herstructureringsplan uitvoering wordt gegeven.

Het herstructureringsplan van Bull omvat de organisatie van het concern in zeven operationele divisies, ingedeeld naar het type activiteiten, de verbetering en de herstructurering van deze activiteiten, met name op het gebied van microcomputers, open systemen en programmatuur, de inkringing van het personeelsbestand, de sluiting van fabrieken en de verkoop van bepaalde activiteiten. De hoofdgedachte achter het plan is het verminderen van de kosten van Bull door het aantal werknemers terug te brengen, fabrieken en de capaciteit ervan te rationaliseren en marginale activiteiten af te stoten.

De kosten van deze maatregelen zijn geraamd op [...] miljard Ffr., waarvan [...] miljard Ffr. gedekt wordt door de huidige herkapitalisatie en het restant reeds verstrekt is op grond van de herstructurering van 1992 („plan de mutation”). Het restant van de herkapitalisatie zal dienen om de schulden van Bull aan derden te verminderen. Geschat wordt dat deze maatregelen het bedrijfsresultaat van Bull met [...] miljard Ffr. zullen verbeteren.

Hoewel deze herstructureringsmaatregelen op zich leiden tot een gecumuleerde kostenbesparing van [...] miljard Ffr., waarvan [...] miljard Ffr. op distributie en administratie, [...] miljard Ffr. op O & O en [...] Ffr. op verbetering van het bruto resultaat, moeten ook de voortdurende verbeteringen ten gevolge van het „plan de mutation” van 1992 in aanmerking worden genomen. Dit plan leidt tot verdere besparingen van [...] miljard Ffr. ten gevolge van de inkringing van het personeelsbestand, terwijl andere verminderingen van de variabele kosten nog eens [...] miljard Ffr. helpen besparen.

De totale voor 1995 geraamde kostenbesparing bedraagt in vergelijking tot 1992 derhalve [...] miljard Ffr. Deze

besparing zal echter lager uitvallen in verband met de gevolgen van de inflatie, de geringere externe financiering van O & O-programma's en de verminderde kapitalisatie van de kosten van programmatuurontwikkeling. De nettobesparing zal derhalve naar verwachting [...] miljard Ffr. bedragen. Deze verbetering wordt echter getemperd door de verwachte daling van de omzet, en derhalve van de brutowinst.

Geraamd wordt dat de omzet van Bull met [...] % zal dalen van 30 miljard Ffr. in 1992 tot [...] miljard Ffr. in 1995. Binnen dit bedrag zal de afzet van apparatuur afnemen met [...] % en die van programmatuur, onderhoud en diensten met [...] %. Voor de bruto-winstmarge wordt een totale daling van [...] % verwacht: hiervan zal voor apparatuur een daling van [...] % optreden en voor programmatuur, onderhoud en diensten een daling van [...] %. In verband met de verwachte intensivering van de concurrentie op de markt wordt de bruto-winstmarge van Bull geraamd op [...] % in zowel 1994 als 1995, terwijl in 1992 een marge van 37 % werd bereikt. Het negatieve gevolg van de gedaalde omzet en bruto-winstmarge bedraagt [...] miljard Ffr., waardoor het effect op de winst- en verliesrekening afgezwakt wordt tot [...] miljard Ffr.

De verwachting is dat deze maatregelen alle operationele divisies weer winstgevend zullen maken, behalve [...], waarvoor verdere maatregelen op stapel staan, en die eind 1995 toch nog kostendekkend zal zijn. Het nettore resultaat zal worden verbeterd door de vermindering van de schuldenlast, waardoor de financiële lasten zullen worden teruggebracht met [...] miljard Ffr., alsmede door het feit dat Bull geen verdere herstructureringsvoor zeningen meer behoeft te treffen.

Tevens heeft de Commissie de schuldkapitaalverhouding voor Bull gedurende de herstructureringsperiode in aanmerking genomen. Deze is gedaald van 27 aan het einde van 1992 tot 4 aan het einde van 1993 (na de kapitaalinjecties die in het voorgaande als steun zijn gekenmerkt) en zal naar verwachting verbeteren tot [...] aan het einde van 1995.

Derhalve wordt verwacht dat aan het einde van de herstructureringsperiode zowel de exploitatieresultaten als de nettoresultaten van Bull positief zullen zijn, maar dat Bull een geringere productiecapaciteit zal hebben. Deze ramingen laten echter weinig ruimte voor onvoorziene gebeurtenissen.

De rationalisatie van de fabrieken van Bull heeft geresulteerd in de sluiting van de fabriek te Villeneuve d'Ascq in Frankrijk en [...] in de Verenigde Staten. Deze maatrege-

len zullen leiden tot een verlies van ongeveer 1 600 arbeidsplaatsen, waarvan de helft in Frankrijk. In totaal verwacht Bull ongeveer 8 175 ontslagen tussen 1993 en 1995, hetgeen neerkomt op ongeveer [...] % van het gehele personeelsbestand per 31 december 1992. Bovendien gaan [...] arbeidsplaatsen verloren bij de partners van Bull en door natuurlijk verloop. Ongeveer 40 % van deze ontslagen treffen administratieve functies; het overige wordt gelijkelijk gespreid over O & O, productie en dienstverlening.

Het herstructureringsplan van Bull richt zich specifiek op zijn voornaamste, niet rendabele divisie ZDS, hetgeen Bull ertoe heeft gebracht de eindassemblage van microcomputers te staken en daartoe een samenwerkingsovereenkomst met Packard Bell te sluiten. Uit hoofde van deze overeenkomst neemt Packard Bell de eindassemblage van desk-top computers op zich en worden alle lap-top computers geleverd door Aziatische leveranciers. Het partnerschap heeft tweërlei voordelen. Gelet op het distributienetwerk van Packard Bell hebben deze onderneming en ZDS ten eerste meer kans om de kritische massa te verkrijgen die nodig is om te kunnen concurreren op een markt waar een groot verkoopvolume onontbeerlijk is voor succes, hoewel zij nog verder zouden moeten ontwikkelen om hierin volledig te slagen. Ten tweede kan slechts met een groot verkoopvolume de benodigde brutowinst worden behaald (aangezien de bruto-winstmarges laag zijn door en onder druk staan van de concurrentie) om de voor produktinnovatie nodige O & O te kunnen financieren.

ZDS heeft haar verliezen door deze maatregelen aanzienlijk verminderd, maar heeft nog niet de kritische massa om grote concurrenten op lange termijn met succes het hoofd te kunnen bieden. Het is daarom van belang dat de toekomstige privatisering van Bull leidt tot de beoogde synergie tussen de koper en ZDS, indien deze laatste wordt gehandhaafd.

Bull heeft ook ernstige problemen ondervonden in de [...] -divisie. In aanvulling op het oorspronkelijke herstructureringsplan is in 1994 begonnen met een tweede reeks herstructureringsmaatregelen (zoals vermeld in het eerdergenoemde verslag van de onafhankelijke deskundige), en wil men dat deze divisie weer financieel gezond wordt, dan dient dit proces versneld te worden voortgezet.

Het effect van het herstructureringsplan tot op heden kan worden beoordeeld aan de hand van de financiële resultaten van Bull gedurende het half jaar tot en met 30 juni 1994: zo daalden de loonkosten in die periode ten opzichte van het vorige jaar met 259 miljoen Ffr. en de variabele kosten, niet zijnde loon, met 623 miljoen Ffr.

De resultaten van de eerste zes maanden tot en met 30 juni 1994 zijn in het navolgende schematische overzicht hieronder samengevat, waarbij de verdere herstructureringsvoorzieningen van 1994 (van 700 miljoen Ffr.) niet in aanmerking zijn genomen. In de eerste zes maanden van 1993 is geen enkele van dergelijke voorzieningen getroffen.

	Zes maanden t/m 30 juni 1993 in miljoen Ffr.	Zes maanden t/m 30 juni 1994 in miljoenen Ffr.	Jaar t/m 31 december 1995 in miljoen Ffr.
Afzet	12 478	13 847	[...]
Bruto winst	4 127	4 105	[...]
O & O	1 252	1 006	[...]
Bedrijfsvoering	4 083	3 532	[...]
Bedrijfsresultaat	(1 208)	(433)	[...]
Financiële lasten enz.	772	409	[...]
Nettoresultaat	(1 980)	(843)	[...]

Hieruit blijkt derhalve dat ondanks de groei van de afzet, die bij voortzetting van deze tendens in het tweede halfjaar van het jaar bij Bull de ramingen voor 1994 zou doen overtreffen, de brutowinst zoals verwacht, is afgenomen. Desondanks heeft de vermindering van de kosten van de bedrijfsvoering ertoe geleid dat het bedrijfsresultaat verbeterde. Deze cijfers lijken erop te wijzen dat de herstructurering van Bull succes heeft.

In het verslag van de onafhankelijke deskundige wordt voorts geconcludeerd dat het herstructurringsplan van Bull dit concern in zijn huidige gediversifieerde vorm weer rendabel zal maken. Uit dit verslag blijkt echter ook dat voor het bereiken van de nodige omvang en voor duurzame rendabiliteit Bull geprivatiseerd dient te worden om langs de weg van een industrieel partnerschap de nodige schaalvergroting te kunnen verwezenlijken, zijn strategie te kunnen heroriënteren en klantenkring en werknemers weer vertrouwen in zijn toekomst te kunnen schenken.

De deskundige komt tot de gevolgtrekking dat privatisering op zeer korte termijn de sleutel tot het herstel van Bull vormt, omdat hiermee:

- de overlevingsdrang van Bull duidelijk op zijn werknemers, klanten en partners overkomt;
- een einde wordt gemaakt aan strategische onzekerheden;
- bepaalde bedrijfsonderdelen worden versterkt;
- duurzaam herstel en kostenbesparingen mogelijk worden.

De deskundige concludeert dat, indien Bull een groot computerconcern wil blijven dat zowel goederen produceert als diensten verricht, privatisering noodzakelijk is en dat deze vóór 31 december 1995 haar beslag dient te krijgen. Slechts dan kan Bull in die vorm zijn rendabiliteit op lange termijn terugvinden.

De Commissie deelt de mening van de deskundige dat Bull een sterke industriële partner nodig heeft om haar [...] en [...] -divisies te steunen en aldus een groot computerconcern te blijven. De Commissie onderkent echter ook de gevolgen van artikel 222 van het Verdrag en van artikel 125 van de Overeenkomst, volgens welke het Verdrag en de Overeenkomst de Lid-Statens onverlet laten, en zij kan derhalve niet eisen, noch opleggen dat Bull geprivatiseerd wordt. Duidelijk is evenwel dat de Franse regering zelf tot privatisering van het concern wenst over te gaan, hetgeen zij aan de Commissie heeft meegedeeld.

In dit verband moet worden opgemerkt dat de Franse regering Bull reeds heeft opgenomen op haar lijst van kandidaten voor privatisering in Wet nr. 93-923 betreffende privatisering, dat de huidige herstructurering op privatisering van het concern is gericht en dat er reeds juridische en procedurele maatregelen zijn genomen om dit mogelijk te maken.

De Franse autoriteiten hebben bij schrijven van 6 oktober 1994 bevestigd dat deze privatisering, waarbij het rechtstreekse of onrechtstreekse aandeel (met inbegrip van het stemrecht) van de Staat tot minder dan 50 % van het kapitaal van Bull wordt teruggebracht, een prioriteit is en zo spoedig mogelijk zal worden uitgevoerd. Bovendien

hebben de Franse autoriteiten in het herstructureringsplan en tijdens een op 26 september 1994 gehouden bijeenkomst verklaard dat dit de laatste keer is dat Bull nog geld ontvangt.

De Commissie komt tot dezelfde gevolgtrekkingen als in het verslag van de deskundige en zij stelt zich op het standpunt dat het voor de rendabiliteit van Bull in de huidige vorm noodzakelijk is dat vóór 31 december 1995 een grote industriële partner wordt gevonden. Hierbij moet echter worden vermeld dat de onafhankelijke deskundige een tweede scenario heeft beschreven voor het geval Bull niet in de huidige vorm zou worden gehandhaafd of indien er niet op tijd een grote industriële partner wordt gevonden.

Volgens dit tweede scenario wordt Bull een marktpartij die zich lager in de bedrijfskolom positioneert, en die zich op de verrichting van diensten dicht bij de consument richt. In dit geval worden zowel [...] als [...] verkocht, evenals de marginale productie-onderdelen, maar dan zullen ook de algemene kosten drastisch verminderen. Indien Bull aldus tot een dienstverlenende onderneming zou worden herleid, zou een partnerschap wellicht niet noodzakelijk als van cruciale betekenis voor de rendabiliteit op lange termijn worden beschouwd. Een zodanige ontwikkeling zou echter gevolgen hebben voor het standpunt van de Commissie in deze.

Ervan uitgaande dat Bull een fabrikant van een breed gamma computers blijft en spoedig een industriële partner vindt, is de Commissie derhalve van mening dat Bull op basis van zijn herstructureringsplan van 1993, zoals aangevuld met de in augustus 1994 genomen maatregelen, een duurzame financiële rendabiliteit zal hervinden.

b) *Gemeenschappelijk belang*

Een verdere voorwaarde voor steun ten behoeve van herstructurering is dat maatregelen moeten worden getroffen om negatieve gevolgen voor concurrenten zoveel mogelijk te ondervangen.

De Commissie is tot de conclusie gekomen dat, hoewel de meeste grote computerondernemingen in de EER met financiële moeilijkheden kampen, deze problemen veroorzaakt worden door de snelle veranderingen in de sector en niet door overcapaciteit. Hierbij moet echter niet worden vergeten dat Bull een groot deel van haar inkomsten behaalt met diensten, die een groeiende markt vormen, en dat de verlening van steun aanbieders van vergelijkbare diensten kan schaden.

Ook indien er geen sprake is van overtollige productiecapaciteit, moet de Commissie ervan verzekerd zijn dat de steun de begunstigde onderneming niet in staat zal stellen haar productiecapaciteit uit te breiden, behalve waar dit

noodzakelijk is om zijn rendabiliteit te herstellen en de mededinging daarbij niet buiten verhouding wordt geschaad. Om dit te waarborgen kan de Commissie de begunstigde onderneming de daartoe benodigde verplichtingen of voorwaarden opleggen.

Door de sluiting van fabrieken en de vermindering van het aantal werknemers zal de industriële capaciteit van Bull (in uren) dalen van [...] miljard in 1992 tot [...] miljard in 1995. De bezettingsgraad zal in dezelfde periode toenemen van [...] % tot [...] %.

Bull verwacht gedurende deze periode een daling van de waarde van de totale, met apparatuur behaalde afzet, ondanks de stijging van de waarde van de verkoop van Unix-systemen en van micro-computers. Bovendien is de met programmatuur en met onderhoud behaalde afzet in waarde afgenomen, terwijl die van diensten met 14 % steeg. De daling bij programmatuur en onderhoud zal echter groter zijn dan deze stijging, waardoor de totale waarde van de niet aan productie gerelateerde verkoop van diensten in het algemeen afnam.

Frankrijk heeft geraamde marktgegevens verstrekt op basis van het „1993 IDC Worldwide Black Book”. Hieruit blijkt dat de wereldmarkt in 1994 en 1995 in waarde zal toenemen en dat het aandeel van Bull op die markt in dezelfde periode zal afnemen. Tevens wordt verwacht dat het aandeel van Bull op de Westeuropese markt zal dalen van 3,9 % in 1993 tot [...] % in 1995, bij een jaarlijkse marktgroei van 5 %.

Bovendien moet worden vermeld dat Bull momenteel bezig is zich te ontdoen van een aantal randactiviteiten [...]. Hierdoor zou het mededingingsvervalsend effect van de steun aan Bull verder worden beperkt.

Ten slotte heeft de Commissie beoordeeld of de steun in verhouding is tot de kosten en baten van herstructurering. Zoals reeds opgemerkt, wordt de steun zowel gebruikt voor de herstructurering van Bull als voor de terugbetaling van schulden.

Wat de financiering van de herstructurering betreft, is de terugverdiensdij die uit de verbeterde resultaten van Bull voortvloeit, bevredigend. Dit houdt in dat de rationaliseringskosten in een relatief korte tijd door de resulterende kostenbesparingen worden gedekt. Met betrekking tot de kwijtschelding van schulden is de verwachting dat de schuldenlast van Bull na herstructurering vergelijkbaar zal zijn met die van zijn voornaamste concurrenten. De financiële lasten zullen dan echter nog van een voor het concern riskant niveau zijn. Derhalve ziet het er naar uit dat de steun niet meer bedraagt dan strikt noodzakelijk is.

Op 19 september 1994 heeft Bull aangekondigd bepaalde Noordamerikaanse activiteiten aan Wang te zullen verkopen voor 135 miljoen US-dollar in contanten en in obligaties en voor een waarde van 25 miljoen US-dollar aan aandelen in Wang. Dit geld zal door Bull worden aangewend om aan haar pensioenfondsverplichtingen en aan haar huurverplichtingen in de Verenigde Staten van Amerika te voldoen. Derhalve kan worden gesteld dat Bull de herstructurering, zij het in beperkte mate, met eigen middelen heeft gefinancierd.

De steunelementen van zowel het voorschot als de kapitaalbreng van 8,6 miljard Ffr. in 1993 zijn echter merendeels (ongeveer 7 miljard Ffr.) gebruikt om de opgebouwde verliezen van het concern te compenseren. Zoals in de herstructureringsrichtsnoeren is gesteld over de gevallen waarin steun wordt gebruikt om geaccumuleerde verliezen te compenseren, moet de met deze verliezen verbonden fiscale compensatie komen te vervallen en mag deze niet worden toegepast op toekomstige winsten of worden verkocht of overgedragen aan derden. Deze faciliteit moet dus komen te vervallen om te voorkomen dat het concern de steun nogmaals geniet.

In het licht van het vorengaande is de Commissie van mening dat zowel de in het voorschot als de in de kapitaalinjectie zelf vervatte steunelementen de economische ontwikkeling van de computerindustrie in de Gemeenschap en in de EER vergemakkelijken. Het handelsverkeer wordt door de steun niet zodanig veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

VIII

In het licht van het voorgaande komt de in het voorschot van 2,5 miljard Ffr. van februari 1993, in de kapitaalbreng van 5,5 miljard Ffr. van december 1993 en in het nog te betalen bedrag van 3,1 miljard Ffr. vervatte steun voor de vrijstelling in aanmerking die in artikel 92, lid 3, onder c), van het Verdrag en artikel 61, lid 3, onder c), van de Overeenkomst is voorzien, mits aan bepaalde verplichtingen wordt voldaan,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steun die is vervat in het in februari 1993 aan Bull toegekende voorschot van 2,5 miljard Ffr., in de kapitaalinjectie van december 1993 van 5,5 miljard Ffr. en in het in 1994 nog aan Bull te betalen bedrag van 3,1 miljard Ffr. is overeenkomstig artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-Overeenkomst verenigbaar met de gemeenschappelijke

markt, mits Frankrijk de volgende verplichtingen nakomt:

- a) De diverse maatregelen, met inbegrip van de in het herstructureringsplan voorziene verkoop van [...], worden volgens het in dat plan vastgestelde tijdschema geheel ten uitvoer gelegd;
- b) de herstructurering van de [...] -divisie, zoals voorgesteld in augustus 1994 en volgens de gegevens die in het verslag van de onafhankelijke deskundige zijn vervat [...], wordt verwezenlijkt;
- c) de steun wordt uitsluitend gebruikt voor de in het plan vervatte doelstellingen;
- d) de Commissie wordt van de voortgang met betrekking tot beide herstructureringsplannen op de hoogte gehouden door middel van verslagen die de situatie van de herstructurering en het gebruik dat van de steun is gemaakt, per 31 december 1994, per 30 juni 1995 en per 31 december 1995 weergeven. Deze verslagen worden ingediend vóór het einde van de maand die op deze data volgt;
- e) aan Bull wordt geen verdere steun uitgekeerd, tenzij dit in overeenstemming is met het gemeenschapsrecht;
- f) in het kader van de voorgenomen privatisering verwerft een industriële partner voor een aanzienlijk bedrag aandelen van Bull, of, mocht een dergelijk partnerschap niet worden verwezenlijkt, verkoopt Bull al zijn activiteiten in [...] binnen een termijn die de terugkeer tot rendabiliteit op lange termijn van het concern garandeert;
- g) de Commissie wordt in bijzonderheden in kennis gesteld over het voorgenomen privatiseringsproces (zie onder f)) alvorens daaraan uitvoering wordt gegeven.

Artikel 2

De voorwaartse compensatie van verliezen dient te geschieden overeenkomstig punt 3.2.2, onder iii), van de Richtsnoeren inzake overheidssteun voor de redding en herstructurering van ondernemingen in moeilijkheden.

Artikel 3

Frankrijk stelt de Commissie binnen twee maanden na dagtekening van de kennisgeving van deze beschikking op de hoogte van de maatregelen die zijn genomen om daaraan te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, op 12 oktober 1994.

Voor de Commissie

Karl VAN MIERT

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 5 december 1994

inzake het voornemen van de Duitse autoriteiten steun te verlenen aan Textilwerke Deggendorf GmbH, Thüringen

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(94/1074/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en met name op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na belanghebbenden overeenkomstig de bovengenoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Bij brief van 4 december 1992 overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag en de kaderregeling voor steunmaatregelen in de sector synthetische vezels voor 1991-1992 als op die datum van kracht⁽¹⁾, stelde de Duitse regering de Commissie in kennis van een voornemen steun te verlenen aan Textilwerke Deggendorf GmbH (TDG) ter ondersteuning van investeringen van in totaal 112 000 000 DM (58 000 000 miljoen ecu) in gebouwen in de recentelijk door TDG verworven fabriek te Leinefelde, Thüringen, en in uitrusting voor het ver-spinnen van polyamide en polyester stapelvezels tot vezelgaren met minstens 85 % gewichtsgelalte aan stapelvezels van nylon of andere polyamiden. Het enkelvoudige garen zou vervolgens onder meer aan fabrikanten worden verkocht.

De voorgenomen steun omvat een subsidie van 23 460 000 DM (12,15 miljoen ecu) ingevolge de Gemeinschaftsaufgabe voor de verbetering van de regionale economische structuur, een fiscale investeringspremie van 6 696 000 DM (3,45 miljoen ecu) uit hoofde van de wet inzake de fiscale investeringspremies (Investitionszulagengesetz) en een rentesubsidie voor een lening van 14 652 000 DM (7,60 miljoen ecu) van de Kreditanstalt für Wiederaufbau.

De Commissie besloot op 24 maart 1993 ten aanzien van deze voorgenomen steun de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag, in te leiden.

Bij haar beslissing nam de Commissie in aanmerking dat het op grond van de door de Duitse regering verstrekte informatie niet duidelijk was of enigerlei aspecten van de investering die door de voorgenomen steun zou worden ondersteund, onder de kaderregeling voor de synthetische vezelindustrie of de communautaire kaderregeling inzake staatssteun aan de textielindustrie zouden vallen. Gezien de onzekerheid leek de voorgenomen steun aan TDG de mededinging te vervalsen en het handelsverkeer tussen de Lid-Staten ongunstig te beïnvloeden en derhalve onver-enigbaar te zijn met de gemeenschappelijke markt.

Ook merkte de Commissie op dat de voorgenomen steun waarschijnlijk indirect ten goede zou komen aan TDG, de eigenaar van de fabriek te Leinefelde. In haar Beschikking 86/509/EEG⁽²⁾ concludeerde de Commissie dat de tussen 1981 en 1983 door de Duitse autoriteiten aan TDG verleende steun, bestaande in een subsidie van 6 120 000 DM en een rentesubsidie over een lening van 11 000 000 DM onrechtmatig en onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt was, en verlangde zij dat de Duitse regering de steun zou terugvorderen. Totdat de steun zou zijn teruggevorderd, zou het concurrentievermogen van TDG kunstmatig worden versterkt. Daarom besloot de Commissie in haar Beschikkingen 91/391/EEG⁽³⁾ en 92/330/EEG⁽⁴⁾ naar aanleiding van twee steunvoornemens van Duitsland ten behoeve van TDG, dat de voorgenomen steun weliswaar verenigbaar met de gemeenschappelijke markt was, doch verlangde zij van de Duitse autoriteiten dat zij de uitbetaling van de steun zouden opschorten, totdat de steun die het voorwerp vormde van Beschikking 86/509/EEG aan hen zou zijn terugbetaald. De Duitse regering heeft bij het Hof van Justitie beroep ingesteld tot nietigverklaring van Beschikking 91/391/EEG en TDG heeft beroep ingesteld tegen deze beschikking en tegen Beschikking 92/330/EEG, zodat geen van beide voorals-nog definitief is.

(2) PB nr. L 300 van 24. 10. 1986, blz. 34.

(3) PB nr. L 215 van 2. 8. 1991, blz. 16.

(4) PB nr. L 183 van 3. 7. 1992, blz. 36.

(1) PB nr. C 179 van 16. 7. 1992, blz. 3.

Bij de inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag inzake het nieuwste steunvoornemen van Duitsland ten behoeve van TDG deelde de Commissie mede dat, zelfs al zou zij in voorkomend geval deze steunmaatregel verenigbaar met de gemeenschappelijke markt achten, van de Duitse regering zou worden verlangd de uitbetaling van een deel van de steun op te schorten, totdat de vroeger betaalde, onrechtmatige en onverenigbare steun zou zijn terugbetaald; uitbetaling van het resterende gedeelte van de steun zou worden toegestaan. Het steunbedrag waarvan de betaling zou worden opgeschort zou het totale bedrag van de door de Duitse regering ingevolge Beschikking 86/509/EEG terug te vorderen steunbedragen zijn, verminderd met het totale steunbedrag dat bij Beschikkingen 91/391/EEG en 92/330/EEG was goedgekeurd, doch waarvan de betaling was opgeschort tot de terugbetaling van de vroeger betaalde steun.

Bij brief van 7 april 1993 deelde de Commissie de Duitse regering mede dat zij de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag, had ingeleid met betrekking tot voorgenomen steun aan TDG. Andere Lid-Statens en belanghebbenden werden door middel van bekendmaking van deze brief in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* daarvan in kennis gesteld (1).

II

De Duitse regering diende bij brieven van 7 juni 1993, 7 december 1993 en 23 juni 1994 en tijdens een vergadering met de Commissie op 7 juli 1993 de volgende opmerkingen in.

De voorgenomen steun voor investeringen in de fabriek te Leinefelde zou geen gevolgen hebben voor de productie van synthetische vezels door TDG; de hiervoor nodige stapelvezel zou worden geleverd door derden en niet door TDG, die alleen industriële en textiel filamentgarens uit polyester en polyamide produceert. In de fabriek te Leinefelde zijn nog nooit synthetische vezels geproduceerd. Bovendien zou, ten gevolge van de voorgenomen steun en de aankoop van de fabriek te Leinefelde door TDG, de jaarlijkse textielspinnerijcapaciteit van de fabriek van 23 000 ton worden teruggebracht tot 7 000 ton. Ook merkte de Duitse regering op dat Leinefelde Textilwerke GmbH, een eveneens in Thüringen gevestigde textielproducent, geen zakenrelaties met de fabriek van TDG te Leinefelde onderhield.

De investering zou in het eerste jaar van de investering 70 nieuwe banen opleveren, in het tweede jaar 80 extra arbeidsplaatsen en in het derde jaar nogmaals 50 arbeidsplaatsen, hetgeen in totaal zou resulteren in een permanent personeelsbestand van 200 personen, waarvan 60 % vrouwen. Van 1 januari 1991 tot 31 december 1992 is het totale aantal werknemers in de textielsector in het Land Thüringen van 25 540 gedaald tot 3 739, een vermindering met omstreeks 85 %. Aangezien het huidige werkloosheidsspeel te Leinefelde meer dan 42 % bedraagt,

zou de schepping van 200 arbeidsplaatsen van aanzienlijk voordeel zijn voor de regio.

Volgens de Duitse regering mocht de Commissie niet in aanmerking nemen dat de aan TDG verleende onrechtmatige en onverenigbare steun nog niet overeenkomstig Beschikking 86/509/EEG was terugbetaald. Ingevolge het EG-Verdrag zou de Commissie alleen kunnen beslissen of de steun al dan niet verenigbaar met de gemeenschappelijke markt is en zou zij niet van een Lid-Staat kunnen eisen dat deze uitbetalingen opschort in afwachting van de voldoening aan een eerdere beschikking. Dit geldt met name in gevallen als het onderhavige, waarin de nationale rechterlijke instanties over de vordering tot terugbetaling van de betrokken steun moeten beslissen, omdat volgens TDG de verlangde terugvordering van de steun onverenigbaar is met het beginsel van de bescherming van het gewettigd vertrouwen. De Duitse regering merkte ook op dat zij een soortgelijk standpunt heeft ingenomen in haar beroep tot nietigverklaring van Beschikking 91/391/EEG.

III

In hun opmerkingen uit hoofde van de procedure van artikel 93, lid 2, ondersteunden de International Rayon & Synthetic Fibres Committee (CIRFS), de Apparel, Knitwear & Textiles Alliance (AKTA) en de regering van het Verenigd Koninkrijk het besluit van de Commissie, de procedure van artikel 93, lid 2, in te leiden met betrekking tot het nieuwe steunvoornemen ten gunste van TDG, en gaven zij hun bezorgdheid te kennen over het feit, dat de tussen 1981 en 1983 aan TDG verleende onrechtmatige en onverenigbare steun nog niet was terugbetaald. AKTA stelde voor dat, zo de Commissie de voorgenomen steun verenigbaar met de gemeenschappelijke markt zou achten, zij de betaling van alle nieuwe steun zou dienen op te schorten tot de voldoening aan Beschikking 86/509/EEG. CIRFS deelde deze mening en stelde voor dat de Commissie de Duitse regering zou verzoeken over het door TDG terug te betalen steunbedrag rente te heffen.

De ingevolge de procedure gemaakte opmerkingen zijn de Duitse regering medegedeeld.

IV

De procedure van artikel 93, lid 2, werd ingeleid met betrekking tot een voorstel steun te verlenen aan TDG in drie verschillende vormen (2), met een totaal netto subsidie-equivalent van 17,88 %:

- een subsidie van 23 460 000 DM ingevolge de Gemeinschaftsaufgabe ter verbetering van de regionale economische structuur, waarvoor het 22e kaderprogramma onlangs door de Commissie is goedgekeurd (3) (netto subsidie-equivalent van 13,64 %);

(1) PB nr. C 172 van 23. 6. 1993, blz. 2.

(2) Wegens een administratieve fout waren de cijfers in de mededeling van de inleiding van artikel 93, lid 2, niet juist vermeld.

(3) PB nr. C 74 van 12. 3. 1994, blz. 5.

- een fiscale investeringspremie van ten hoogste 6 696 000 DM ingevolge de wet inzake de fiscale investeringspremies, die door de Commissie is goedgekeurd ⁽¹⁾ (netto subsidie-equivalent van 3,89 %);
- een rentesubsidie van 1,38 % over een lening met een looptijd van tien jaar ten bedrage van 14 652 000 DM van de Kreditanstalt für Wiederaufbau tegen 7,75 % met een aflossingsvrije periode van twee jaar (netto subsidie-equivalent van 0,35 %).

De voorgenomen steun vormt steun in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag, en artikel 61, lid 1 van de EER-Overeenkomst, aangezien hij het de onderneming mogelijk zal maken de investeringen te verrichten zonder de volledige kosten daarvan te behoeven te dragen.

De voorgenomen steun werd naar behoren aangemeld bij de Commissie in overeenstemming met artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag, en de kaderregeling voor de synthetische vezelindustrie voor 1991-1992.

De Commissie was derhalve in staat haar standpunt te formuleren en de voorgenomen steun te beoordelen.

Door de begunstiging van TDG zou de betrokken steun haar positie ten opzichte van haar concurrenten versterken, die zich moeten aanpassen aan veranderingen zonder steun of met steun die met de gemeenschappelijke markt en de EER-Overeenkomst verenigbaar is verklaard. Derhalve vervalst de steun de mededinging en beïnvloedt zij het handelsverkeer ongunstig in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61 van de EER-Overeenkomst.

Er bestaat handelsverkeer in gesponnen vezelgaren met minstens 85 % gewichtshalte aan stapelvezels van nylon- of andere polyamiden tussen de Lid-Staten en binnen de EER (omstreeks 19 000 ton in 1992, het meest recente jaar waarvoor gegevens beschikbaar zijn), en dientengevolge concurrentie tussen Europese producenten en hun produkten. Derhalve heeft de betrokken steun door begunstiging van TDG haar positie versterkt ten opzichte van andere producenten die zich aan veranderingen moeten aanpassen zonder steun of met steun die met de gemeenschappelijke markt en sinds 1 januari 1994, ook met de EER-Overeenkomst verenigbaar is verklaard. Derhalve vervalst de steun de mededinging en beïnvloedt zij het handelsverkeer ongunstig in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61 van de EER-Overeenkomst.

De Duitse regering heeft geen nadere argumenten aangevoerd ter ondersteuning van haar standpunt dat artikel 92, lid 2, onder c), op de voorgenomen steun moet worden toegepast. Bij gebreke van dergelijke argumenten lijkt derhalve onvoldoende bewezen dat de betrokken specifieke maatregelen noodzakelijk zijn om de door de deling van Duitsland berokkende economische nadelen te compenseren, naast de door de Commissie ingevolge

artikel 92, lid 3, goedgekeurde steunregelingen. Derhalve is artikel 92, lid 2, onder c), niet van toepassing.

De uitzondering van artikel 92, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag, heeft betrekking op steun ter bevordering van de economische ontwikkeling van bepaalde streken. Het Land Thüringen behoort tot de regio's die in aanmerking komen voor steun uit hoofde van doelstelling 1 van de Structuurfondsen en is met het oog op de sociaal-economische situatie (het BBP/SKKP per hoofd is aanzienlijk geringer dan 75 % van het gemeenschapsgemiddelde) ingedeeld als een regio die in aanmerking komt voor regionale steun krachtens artikel 92, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag.

Op de sectoriële gevolgen van regionale steun aan de synthetische vezel- en textielindustrie moet echter toezicht worden uitgeoefend, zelfs wanneer het om de meest onderontwikkelde gebieden van de Gemeenschap gaat.

Sinds 1977 worden de voorwaarden waaronder aan de synthetische vezelindustrie steun mag worden verleend, voorgeschreven door een kaderregeling waarvan de modaliteiten en het toepassingsgebied periodiek worden herzien, laatstelijk in 1992 ⁽²⁾. In dit geval moet de voorgenomen steun aan TDG, een producent van synthetische vezels, worden getoetst aan de huidige kaderregeling, die sinds 31 december 1992 geldt.

De huidige kaderregeling eist de aanmelding van elk voornemen tot verlening van steun, ongeacht de vorm, aan producenten van synthetische vezels. De regeling geeft aan aan de hand van welke criteria de Commissie de voorgenomen steunverlening voor investeringen door binnen het toepassingsgebied van de kaderregeling vallende ondernemingen, onderzoekt; de kaderregeling specificeert onder andere dat er sprake moet zijn van een aanzienlijke vermindering van de productiecapaciteit van een potentiële ontvanger van investeringssteun, en ook dat ondernemingen investeringen voor de uitbreiding en handhaving van hun capaciteit die zij noodzakelijk achten om hun productie aan marktrendensen en technologische ontwikkelingen aan te passen, uit eigen middelen dienen te financieren.

In het onderhavige geval bestaat er geen verband tussen de voorgenomen investering die door de voorgenomen steun moet worden gesteund en de productie van synthetische vezels door TDG. Derhalve valt de voorgenomen steun niet binnen het toepassingsgebied van de kaderregeling voor steun aan de synthetische vezelindustrie.

De voorwaarden waaronder steun kan worden verleend aan de textielindustrie worden aangegeven in de communautaire kaderregeling inzake staatssteun aan de textielindustrie. Daar de voorgenomen steun investeringen in de spinnerijcapaciteit zou ondersteunen, moet hij worden beoordeeld in het licht van de kaderregeling, die onder meer bepaalt dat specifieke nationale steun ter schepping van aanvullende capaciteit in de sectoren van de textiel-

⁽¹⁾ PB nr. C 71 van 13. 3. 1993, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 346 van 30. 12. 1992, blz. 2.

en kledingindustrie waarin sprake is van een structurele overcapaciteit of een aanhoudende stagnatie van de markt, moet worden voorkomen en dat steun niet kan worden goedgekeurd wanneer deze tot een capaciteitsverhoging zou leiden. In het onderhavige geval zou de voorgenomen steun leiden tot een vermindering van de spinnerijcapaciteit van de fabriek te Leinefelde. Derhalve is de voorgenomen steun in overeenstemming met de communautaire kaderregeling voor steun aan de textielindustrie.

Derhalve is de voorgenomen steun verenigbaar met de gemeenschappelijke markt krachtens artikel 92, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag, voor zover zij in overeenstemming met de desbetreffende steunregelingen wordt verleend. Zij is ook verenigbaar met de EER-Overeenkomst.

V

Zoals echter door het Hof van Justitie, bij voorbeeld in zijn arrest van 3 december 1991 is vastgesteld ⁽¹⁾, moet de Commissie, wanneer zij de verenigbaarheid van staatssteun met de gemeenschappelijke markt en de werking van de EER-Overeenkomst onderzoekt, alle relevante gegevens in de beschouwing betrekken, eventueel daaronder begrepen de feiten die in een eerdere beschikking reeds zijn onderzocht, en de verplichtingen die bij een eerdere beschikking eventueel aan een Lid-Staat zijn opgelegd.

Daarom moet de Commissie bij haar beoordeling van de voorgenomen steun aan TDG Beschikking 86/509/EEG, waartegen geen beroep bij het Hof is ingesteld en die definitief is geworden, in haar beschouwing betrekken. Bovendien moet de Commissie ook Beschikkingen 91/391/EEG en 92/330/EEG in aanmerking nemen; de Duitse regering heeft bij het Hof beroep ingesteld tot nietigverklaring van Beschikking 91/391/EEG en TDG heeft tegen beide beschikkingen beroep ingesteld, zodat geen daarvan vooralsnog definitief is geworden.

Hoewel de Duitse regering bij de nationale rechter een vordering heeft ingesteld tot terugbetaling van de aan TDG tussen 1981 en 1983 onrechtmatig verleende en onverenigbare steun, als vereist in Beschikking 86/509/EEG, is deze steun nog niet terugbetaald. Naar berekening van de Commissie is het totale bedrag dat op 30 juni 1994 moet worden terugbetaald, ongeacht de verdragingsrente over de niet terugbetaalde rentesubsidie, 11 601 000 DM. Zolang de vroegere, onrechtmatige en onverenigbare steun niet aan de Duitse regering is terugbetaald, zal het concurrentievermogen van TDG nog steeds kunstmatig worden versterkt, waardoor het handelsverkeer binnen de EER ongunstig wordt beïnvloed in een mate waarin het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

Om deze reden dient de voorgenomen steun, hoewel zij in het onderhavige geval met de gemeenschappelijke markt

en de werking van de EER-Overeenkomst verenigbaar is, niet volledig te worden uitbetaald, totdat de in Beschikking 86/509/EEG bedoelde steun aan de Duitse regering is terugbetaald. De zo ontstane situatie is een rechtstreeks gevolg van het nalatige gedrag van de Duitse regering en TDG, die beide in strijd met artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag hebben gehandeld.

In haar brief van 7 april 1993 heeft de Commissie gewezen op het dubbele concurrentievervalsende effect van de niet-terugbetaling van de in Beschikking 86/509/EEG bedoelde steun. De opvatting van de Duitse regering dat de Commissie geen rekening mag houden met de eerdere beschikkingen betreffende TDG kan niet worden aanvaard, en strookt niet met het bovengenoemde arrest van het Hof en andere soortgelijke arresten.

Derhalve dient, rekening houdend met Beschikkingen 86/509/EEG, 91/391/EEG en 92/330/EEG met betrekking tot vroegere voornemens om TDG verdere steun te verlenen, van de Duitse regering te worden verlangd dat zij de uitbetaling van een deel van de steun opschort, totdat de vroegere, onrechtmatige en onverenigbare steun is terugbetaald, zoals verlangd door Beschikking 86/509/EEG; betaling van het resterende gedeelte van de steun kan echter worden toegestaan. De opschorting van de uitbetaling van een deel van de voorgenomen steun is te meer noodzakelijk, daar de Commissie niet over andere dwangmiddelen beschikt om de nakoming van haar Beschikking 86/509/EEG te bespoedigen of af te dwingen.

De Commissie heeft het steunbedrag waarvan de uitbetaling dient te worden opgeschort, op 5 160 700 DM berekend (2,65 miljoen ecu). Dit is het totale bedrag dat door de Duitse regering op grond van Beschikking 86/509/EEG moet worden teruggevorderd en dat de Commissie per 30 juni 1994 op 11 601 000 DM heeft berekend, verminderd met het in totaal door Beschikkingen 91/391/EEG en 92/330/EEG goedgekeurde steunbedrag, waarvan de uitbetaling echter is opgeschort tot de terugbetaling van de eerder uitbetaalde steunbedragen, die door de Commissie op 6 005 300 DM, respectievelijk 435 000 DM zijn berekend.

Op grond van het voorgaande is alle steun die de Duitse regering voornemens is aan TDG te verlenen zowel verenigbaar met de gemeenschappelijke markt op grond van artikel 92, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag, als met de werking van de EER-Overeenkomst. De uitbetaling van een deel van de steun, een bedrag van in totaal 5 160 700 DM, moet worden opgeschort, totdat de onrechtmatige en onverenigbare steun die tussen 1981 en 1983 aan TDG is verleend aan de Duitse regering is terugbetaald, zoals verlangd door Beschikking 86/509/EEG.

Het vereiste dat de Duitse regering de uitbetaling van een deel van de voorgenomen steun die het voorwerp van de onderhavige beschikking is, opschort, is niet in strijd met de voorwaarden van de opschorting van de steun, als bedoeld in Beschikkingen 91/391/EEG en 92/330/EEG.

⁽¹⁾ Zaak C-261/89, Italië/Commissie, Jurisprudentie 1991, blz. I-4437.

Ten eerste beoogt het vereiste, dat de uitbetaling van de steun wordt opgeschort, in alle beschikkingen hetzelfde — in feite de Duitse regering en TDG ertoe te brengen aan Beschikking 86/509/EEG te voldoen en de tussen 1981 en 1983 aan TDG verleende onrechtmatige en onverenigbare steun terug te vorderen. Ten tweede zal de verplichting tot opschorting van de uitbetaling in elke beschikking gelijktijdig vervallen, wanneer de steun is terugbetaald. Ten derde is het totale steunbedrag dat op grond van de onderhavige beschikking en Beschikkingen 91/391/EEG en 92/330/EEG wordt opgeschort, gelijk aan het totale steunbedrag dat door de Duitse regering ingevolge Beschikking 86/509/EEG moet worden teruggevorderd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steun die de Duitse autoriteiten voornemens zijn te verlenen aan Textilwerke Degendorf GmbH, in de vorm van een subsidie van 23 460 000 DM ingevolge de Gemeinschaftsaufgabe ter verbetering van de regionale economische structuur, een fiscale investeringspremie van ten hoogste 6 696 000 DM uit hoofde van de wet inzake de fiscale investeringspremies en een rentesubsidie voor een tienjarige lening van 14 652 000 DM van de Kreditanstalt für Wiederaufbau met een aflossingsvrije periode van twee jaar en tegen een rentevoet van 7,75 %, is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 92, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag en met de werking van de EER-Overeenkomst.

Artikel 2

De Duitse autoriteiten dienen de uitbetaling van een gedeelte van de in artikel 1 van onderhavige beschikking bedoelde steun ten bedrage van in totaal 5 160 700 DM op te schorten, totdat de tussen 1981 en 1983 aan Textilwerke Degendorf GmbH verleende onrechtmatige en onverenigbare steun als bedoeld in artikel 1 van Beschikking 86/509/EEG, is terugbetaald.

Artikel 3

De Duitse regering dient de Commissie binnen twee maanden na dagtekening van de kennisgeving van deze beschikking in kennis te stellen van de maatregelen die zij heeft genomen om aan deze beschikking te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 5 december 1994.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1994

betreffende de steun die Duitsland voornemens is te verlenen ten behoeve van het staalbedrijf EKO Stahl GmbH te Eisenhüttenstadt

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(94/1075/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid artikel 95, leden 1 en 2,

Gezien het advies van het Raadgevend Comité en de eenparige instemming van de Raad,

Overwegende hetgeen volgt:

I

In april 1994 hechtte de Commissie haar goedkeuring aan een steunmaatregel ten bedrage van 813 miljoen DM krachtens artikel 95 van het EGKS-Verdrag, die door Duitsland in november 1993 was voorgesteld ter ondersteuning van de herstructurering en privatisering van EKO Stahl AG op grond van een in samenwerking met het Italiaanse Riva-concern ontworpen plan. In mei 1994 trok Riva zich uit de privatiseringsovereenkomst terug.

II

In oktober 1994 stelde Duitsland de Commissie in kennis van een nieuw plan voor de herstructurering en gedeeltelijke privatisering van EKO Stahl GmbH.

De in de deelstaat Brandenburg in de voormalige Duitse Democratische Republiek (hierna „voormalige DDR”) gevestigde onderneming werd na de Tweede Wereldoorlog als een „Kombinat” opgericht onder het toentertijd aldaar geldende socialistisch economisch stelsel. Na de Duitse eenmaking in 1990 werd de onderneming omgevormd tot een Aktiengesellschaft. De vennootschapsvorm van EKO Stahl Aktiengesellschaft werd in juni 1994 gewijzigd in een Gesellschaft mit beschränkter Haftung (GmbH). De enige aandeelhouder is de Treuhandanstalt (hierna THA), een overheidsinstelling die als houdstermaatschappij voor de vroegere overheidsbedrijven van de voormalige DDR optreedt.

De op 10 oktober 1994 voorgelegde en op 13, 19 en 20 oktober 1994 gewijzigde aanmelding van de steun die gepaard gaat met het plan, voorziet in de verwerving van 60 % van de aandelen tegen 1 januari 1995 door het Belgische staalbedrijf Cockerill Sambre SA via een daar-

toe opgerichte holding. Cockerill Sambre kan de resterende 40 % van de aandelen op elk tijdstip overnemen en is contractueel verplicht na 31 december 1999 de resterende aandelen op verzoek van de THA over te nemen. De overnameprijs zal worden vastgesteld door een onafhankelijke deskundige op grond van de waarde van de winstcapaciteit, maar zal niet meer dan 40 miljoen DM bedragen.

De beslissing om het meerderheidsbelang te verkopen aan Cockerill Sambre SA werd genomen na een algemene en onvoorwaardelijke aanbestedingsprocedure die in september 1994 werd gesloten. Na een diepgaand onderzoek van de zes ingekomen offertes besloot de THA dat Cockerill Sambre SA het beste bod had uitgebracht. Duitsland legde de door de THA voorbereide vergelijking alsook bijkomende informatie over de beoordeling van de uiteenlopende voorstellen voor.

Het herstructureringsplan behelst de bouw van een nieuwe hoogoven met een capaciteit van 1,5 miljoen ton per jaar, de modernisering van de sinter- en koudwalsinstallaties en de elektriciteitscentrale zonder de huidige capaciteiten ervan te wijzigen, bepaalde herstellingen aan de sinter- en ruwstaalinstallaties en de aanleg van een nieuwe warmbreedbandwalserij met een capaciteit van 1,5 miljoen ton per jaar teneinde de bestaande technologische leemte in de produktieketen te dichten waarin tot dusver wordt voorzien door de huur van dure externe warmwalscapaciteit. De capaciteit van deze fabriek blijft beperkt tot 900 kiloton per jaar gedurende een periode van vijf jaar na de laatste sluiting of de laatste uitkering van investeringssteun krachtens het herstructureringsplan. Sommige hoogovens worden gesloopt zodra de nieuwe oven volledig operationeel is. De ruwijzercapaciteit zal daardoor tot 1,9 miljoen ton per jaar worden beperkt.

De voorgenomen investeringen van in totaal 1,3 miljard DM zijn als volgt verdeeld: 282 miljoen DM voor de nieuwe hoogoven, 27 miljoen DM voor de sinterinstallatie, 671 miljoen DM voor de warmbreedbandwalserij, 308 miljoen DM voor de koudwalsinstallatie en 12 miljoen voor de elektriciteitscentrale. Hiervan moet 1,1 miljard DM na 1 januari 1995 worden geïnvesteerd. Tegen eind 1994 was reeds 200 miljoen DM uitgegeven voor de modernisering van de koudwalsinstallatie.

De THA neemt 275 miljoen DM investeringen en 39 miljoen DM herstellingskosten voor haar rekening.

Voorts verstrekt de THA een garantie van 60 miljoen DM ten behoeve van een investeringslening van een bankenconsortium. EKO Stahl GmbH/Cockerill Sambre SA moet 440 miljoen DM van de totale investeringen welke na 1 januari 1995 moeten worden verricht, voor haar rekening nemen. De onderneming moet een door een garantie van de THA gedekte investeringslening van 60 miljoen DM terugbetalen, alsook een investeringslening van 140 miljoen DM die zonder zulke staatsgarantie door een consortium van banken is verstrekt. Deze leningen zijn gebruikt voor de modernisering van de koudwalsinstallatie die vóór de privatisering is uitgevoerd. Investeringsleningen ten bedrage van 385 miljoen DM moeten krachtens algemene regionale regelingen inzake investeringssteun met investeringssteun worden gefinancierd.

De THA zal aandeelhoudersleningen voor een bedrag van 362,6 miljoen DM afschrijven om de tot de privatisering geaccumuleerde verliezen gedeeltelijk te dekken. De resterende leningen van 90 miljoen DM zullen als aandeelhoudersleningen van de THA op grond van een nieuwe overeenkomst worden verstrekt tegen marktvoorwaarden. De THA zal hoogstens 220 miljoen DM bijdragen om de toekomstige verliezen tot de voltooiing van de herstructurering te dekken. Dit bedrag zal de onderneming op het ogenblik van de privatisering ter beschikking worden gesteld en kan worden gebruikt om de jaarlijkse verliezen te dekken tot hoogstens 100 miljoen DM, maar niet meer dan 220 miljoen DM over de periode 1995 tot eind 1997. Verliezen als gevolg van de betaling van de aanschafprijs van de warmwalserij te Hennigsdorf (zie hieronder) blijven bij de beperking van de jaarlijkse verliezen buiten beschouwing. De rente die vervalt voordat van het genoemde bedrag overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst gebruik wordt gemaakt, moet aan de THA worden betaald.

Het plan voorziet in een vermindering van de werkgelegenheid met 650 banen waardoor het personeelsbestand daalt van 2 850 werknemers in september 1994 tot 2 200 in 1999, dit wil zeggen een vermindering met 22,8 %. De totale vermindering van de werkgelegenheid sinds eind 1989 (11 510 werknemers) bedraagt 9 310 banen, dit wil zeggen een vermindering van 80,8 %.

Duitsland heeft de Commissie in kennis gesteld van het voornemen van EKO Stahl GmbH, van HES Hennigsdorfer Elektrostahlwerke GmbH (Hennigsdorf/Brandenburg) voor 20 miljoen DM een walserij voor middelzware profielen met een capaciteit van 320 kiloton per jaar over te nemen en deze voor eind 1994 te sluiten. Voorts heeft Duitsland de Commissie ervan in kennis gesteld dat Walzwerk Burg GmbH (Burg/Sachsen-Anhalt) voor einde 1994 een walserij voor speciaalstaalplaat met een capaciteit van 41 kiloton per jaar zal sluiten. Deze bijkomende capaciteitsvermindering wordt aangeboden om het concurrentievervalsende effect van steun die verband houdt met het herstructureringsplan van EKO Stahl GmbH te verminderen.

Bij haar beoordeling van het herstructureringsplan stelde de Commissie vast dat het plan een totaal steunbedrag

van 900,62 miljoen DM omvat dat onverenigbaar is met het EGKS-Verdrag en Beschikking nr. 3855/91/EGKS van de Commissie (1) (de Staalsteuncode). Steun ten bedrage van 385 miljoen DM kan met de goede werking van de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden geacht krachtens artikel 5, derde streepje, van de Staalsteuncode, dat op algemene regelingen berustende regionale investeringssteun ten behoeve van de staalbedrijven op het grondgebied van de voormalige DDR toestaat, op voorwaarde dat de steun gepaard gaat met een vermindering van de totale productiecapaciteit op dit grondgebied. Deze steun zal afzonderlijk worden behandeld.

III

Het door de overnemer en de THA opgestelde herstructureringsplan is erop gericht, EKO Stahl GmbH tegen eind 1997 levensvatbaar te maken. Het huidige plan is gebaseerd op de bereidheid van een investeerder met ervaring in de staalsector, een aanzienlijk bedrag eigen kapitaal te investeren. Een onafhankelijke consultant die door de Commissie en Duitsland ermee is belast de vooruitzichten van EKO Stahl GmbH te evalueren, heeft duidelijk gesteld dat het bedrijf op lange termijn slechts levensvatbaar kan worden door de aanleg van eigen warmwalserijcapaciteiten. De investeerder, die op grond van een algemene en onvoorwaardelijke aanbestedingsprocedure is gekozen, heeft zich bereid getoond het risico voor de toekomstige levensvatbaarheid van de onderneming op zich te nemen zonder andere steun dan die welke onder het herstructureringsplan valt.

IV

De zeer moeilijke situatie op de communautaire staalmarkt heeft de sector in verschillende Lid-Staten, waaronder Duitsland, in gevaar gebracht. De doelstelling, EKO Stahl GmbH te voorzien van een gezonde en economisch levensvatbare structuur, draagt bij tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het EGKS-Verdrag, inzonderheid de artikelen 2 en 3. De Commissie is van oordeel dat de door Duitsland voorgestelde financiële bijstand van de overheid noodzakelijk is om deze doelstellingen te verwezenlijken. Daar een dergelijke buitengewone situatie in het EGKS-Verdrag niet specifiek is geregeld, dient de Commissie een beroep te doen op artikel 95, eerste alinea van het EGKS-Verdrag, teneinde de Gemeenschap in staat te stellen de doelstellingen van de eerste artikelen van het EGKS-Verdrag na te streven.

Tegelijkertijd dient evenwel te worden gegarandeerd dat de goedgekeurde steun wordt beperkt tot hetgeen strikt noodzakelijk is en de voorwaarden waaronder het handelsverkeer in de Gemeenschap plaatsvindt daardoor niet zodanig worden beïnvloed dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad, met name gezien de huidige moeilijkheden op de communautaire staalmarkt. Derhalve moeten compensatiemaatregelen worden verlangd, die evenredig zijn met het steunbedrag dat uitzonderlijk is goedgekeurd, zodat een belangrijke bijdrage wordt gele-

(1) PB nr. L 362 van 31. 12. 1991, blz. 57.

verd tot de noodzakelijke structurele aanpassing van de sector.

V

Het voorgestelde herstructureringsplan voorziet in de bouw van een nieuwe warmbreedbandwalserij met een capaciteit van 1,5 miljoen ton per jaar, waarvan de capaciteit is beperkt tot 900 kiloton per jaar gedurende een periode van vijf jaar, terwijl geen capaciteitsvermindering met betrekking tot warmgewalste eindprodukten in EKO Stahl GmbH zelf mogelijk is. De nieuwe warmwalscapaciteiten worden noodzakelijk geacht voor de levensvatbaarheid van de onderneming op lange termijn, omdat de bestaande leemte in de produktieketen oneconomisch is en een concurrentienadeel betekent.

Er dient evenwel rekening mee te worden gehouden dat de voorwaarden die golden tijdens de herstructurering van de communautaire staalindustrie in de eerste helft van de jaren tachtig en van toepassing waren ten gunste van de Spaanse en Portugese staalindustrie na de toetreding van die landen tot de Gemeenschap, algemene territoriale capaciteitsverminderingen toelieten als compensatie voor de voorgestelde steun.

Aangezien de staalindustrie in de voormalige DDR, die bij de toetreding in één staatsholding was gegroepeerd, in vergelijking met de staalindustrie in het Europa van de tien, en in Spanje en Portugal meer bepaald, niet concurrerend was wegens de structurele tekortkomingen van de planeconomie bij de toetreding tot de Gemeenschap, en aangezien het de eerste keer is dat de staalindustrie in de vijf nieuwe Duitse Länder geherstructureerd wordt, is het billijk toe te staan dat in dit geval op dezelfde wijze rekening wordt gehouden met een algemene territoriale capaciteitsvermindering.

Met inbegrip van de oorspronkelijke verhoging van de warmwalscapaciteit met 900 kiloton per jaar in de warmwalserij te Eisenhüttenstadt als onderdeel van het voorgestelde herstructureringsplan, de toegezegde capaciteitsvermindering te Hennigsdorf en te Burg, alsmede rekening houdend met de minimale algemene capaciteitsverminderingen in de voormalige DDR die noodzakelijk zijn als compensatie voor de algemene steun ten behoeve van Oostduitse staalbedrijven krachtens artikel 5 van de Staalsteuncode en de bijzondere steun ten gunste van SEW Freital, bedraagt de resterende capaciteitsvermindering die beschikbaar is als compensatie voor de steun ten gunste van EKO Stahl op grond van de genoemde overwegingen 503 kiloton per jaar.

Deze netto algemene capaciteitsvermindering op het gebied van warmgewalste eindprodukten betekent een redelijke bijdrage tot de beperking van het concurrentievervalsende effect van de betrokken steun. Teneinde te verzekeren dat het creëren van capaciteit zo weinig mogelijk gevolgen heeft voor de verzwakte staalmarkt in de Gemeenschap, dienen een aantal voorwaarden te worden opgelegd: de productie van de nieuwe fabriek moet zodanig worden opgebouwd dat zij haar oorspronkelijke capaciteit van 900 kiloton per jaar slechts bereikt na drie

jaar, te rekenen vanaf begin 1995. De capaciteit van de nieuwe fabriek zal beperkt zijn tot 900 kiloton per jaar gedurende een periode van vijf jaar na de laatste sluiting, dan wel de laatste uitkering van investeringssteun krachtens het huidige plan, indien deze later plaatsvindt. De capaciteit wordt beperkt tot 1,5 miljoen ton per jaar voor een bijkomende periode van vijf jaar. Gedurende de eerste vijf jaar wordt de in de nieuwe fabriek geproduceerde warmgewalste breedband uitsluitend voor verdere verwerking in de koudwalserij van de onderneming gebruikt.

Het is van essentieel belang dat de door Duitsland aangeboden algemene sluiting definitief en onherroepelijk is, zodat de betrokken capaciteit de communautaire staalmarkt niet langer belast. De gesloten installaties dienen derhalve te worden gesloopt of buiten Europa te worden verkocht.

VI

Gedurende de gehele herstructurering dient erop te worden toegezien dat de goedgekeurde steun de onderneming in staat stelt tegen eind 1997 levensvatbaar te worden en te worden verzekerd dat de steun tot het strikt noodzakelijke wordt beperkt. In deze context moet eveneens worden gegarandeerd dat de onderneming ingevolge financiële herstructureringsmaatregelen niet onevenredig wordt bevoordeeld tegenover andere bedrijven uit de sector, doordat haar netto rentelasten van meet af aan lager zijn dan 3,5 % van de jaaromzet, hetgeen momenteel bij communautaire staalbedrijven het gemiddelde is. Voorts mag de onderneming geen belastingvermindering of -vrijstelling vragen of krijgen met betrekking tot verliezen uit het verleen welke door steun zijn gedekt. Bovendien moeten bijkomende leningen tegen marktvoorwaarden worden verleend en mag ten aanzien van nieuwe schulden aan de overheid geen voorkeursbehandeling worden toegepast. Investeringssteun kan slechts worden toegekend met betrekking tot de huidige afzonderlijke investeringskosten welke noodzakelijk zijn om het herstructureringsplan ten uitvoer te leggen zoals het aan de Commissie is voorgelegd. Indien de investeringskosten lager zijn dan oorspronkelijk geraamd, moet de investeringssteun dienovereenkomstig worden verlaagd.

VII

De tenuitvoerlegging van deze beschikking vergt een strikt toezicht door de Commissie gedurende de gehele herstructurering en tot eind 1999.

Om dit toezicht daadwerkelijk te kunnen uitoefenen, verzoekt de Commissie Duitsland, waaraan duidelijke en strikte rapportageverplichtingen worden opgelegd, om volledige en nauwe samenwerking.

De onderstaande punten vergen bijzondere aandacht:

- naleving van de verplichting om warmwalscapaciteit te sluiten in Hennigsdorf en Burg,

- naleving van de verplichtingen inzake de capaciteitsvermindering van de nieuwe warmwalserij van EKO Stahl GmbH en het gebruik van de produkten van deze installaties,
- vorderingen bij het herstel van de levensvatbaarheid,
- steunverlening krachtens het huidige herstructureringsplan evenals herkomst en voorwaarden van elke bijkomende financiering,
- verrichte investeringen,
- personeelsinkrimpingen,
- produktie en gevolgen voor de markt,
- financiële resultaten.

De Commissie houdt de Raad via halfjaarlijkse verslagen op de hoogte van de evolutie.

Tevens moet worden gegarandeerd dat de steun niet voor oneerlijke concurrentiepraktijken wordt gebruikt. Bovendien kan de Commissie overeenkomstig artikel 47 van het EGKS-Verdrag verificaties ter plaatse verrichten teneinde de verstrekte inlichtingen te verifiëren, en met name de naleving van de aan de goedkeuring van de steun verbonden voorwaarden. Wanneer een Lid-staat in verband hiermee bij de Commissie klaagt dat de staatssteun de onderneming in staat stelt onder de normale marktprijs te verkopen, zal de Commissie meer bepaald een onderzoek in de zin van artikel 60 van het EGKS-Verdrag inleiden.

Wanneer de Commissie op grond van de verstrekte gegevens tot de bevinding komt dat de in haar beschikkingen krachtens artikel 95 neergelegde voorwaarden niet zijn nageleefd, kan zij eisen dat de steunbetaling wordt stopgezet of dat de reeds betaalde steun wordt teruggevorderd. Indien een Lid-Staat verzuimt de beschikking na te leven, is artikel 88 van het EGKS-Verdrag van toepassing.

De Commissie kan, indien nodig, beslissen dat alle verslagen op kwartaalbasis moeten worden voorgelegd. Zij kan tevens met de instemming van Duitsland een onafhankelijke consulent gelasten haar bij de uitoefening van het toezicht bijstand te verlenen.

De Commissie garandeert door de uitoefening van al haar bevoegdheden dat de steun ontvangende onderneming de voorwaarden van deze beschikking, inclusief de noodzakelijke vorderingen bij het herstel van de levensvatbaarheid, en de andere verplichtingen van het EGKS-Verdrag naleeft. Wanneer de toezichtverslagen wezenlijke afwijkingen van de financiële gegevens waarop de levensvatbaarheidsbeoordeling is gebaseerd, aangeven, kan de Commissie eisen dat passende maatregelen worden getroffen om de herstructureringsmaatregelen te versterken.

VIII

Een beschikking krachtens artikel 95 van het EGKS-Verdrag houdende goedkeuring van staatssteun is van

buitengewone aard, gezien de bepalingen van artikel 4, onder c). In het licht van het bovenstaande kan de Commissie de in dit geval voorgenomen steun uitzonderlijk goedkeuren op voorwaarde dat de door haar opgelegde voorwaarden en verplichtingen worden nageleefd. De betrokken steun, die bedoeld is om de levensvatbaarheid van de onderneming tegen eind 1997 te herstellen, dient als definitief te worden beschouwd. Wanneer de onderneming tegen dat tijdstip niet levensvatbaar is, kan Duitsland niet om een verdere afwijking krachtens artikel 95 verzoeken,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De onderstaande maximumbedragen die Duitsland voornemens is aan EKO Stahl GmbH te verlenen, kunnen met de goede werking van de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden geacht, mits de voorwaarden en verplichtingen van de artikelen 2 tot en met 6 worden nageleefd:

- compensatie van de sinds 1 juli 1990 tot de privatisering van de onderneming geaccumuleerde verliezen ten bedrage van 362,6 miljoen DM,
- compensatie van toekomstige verliezen tijdens de herstructureringsfase tot eind 1997 ten bedrage van hoogstens 220 miljoen DM,
- investeringssteun (boven hetgeen reeds overeenkomstig artikel 5, derde streepje, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd) ten bedrage van 275 miljoen DM,
- bijdrage in de herstellingskosten ten bedrage van 39 miljoen DM,
- een door de Treuhandanstalt verleende garantie ter dekking van een investeringslening van 60 miljoen DM die door een consortium van particuliere en overheidsbanken is toegekend, hetgeen een steunelement van hoogstens 4,02 miljoen DM vertegenwoordigt.

2. De verliescompensatie moet in de toekomst beperkt zijn tot 100 miljoen DM per jaar en mag voor de periode 1995-1997 niet meer dan 220 miljoen DM bedragen. Bij de beperking van de te dekken jaarlijkse verliezen wordt geen rekening gehouden met de prijs die door EKO Stahl GmbH voor de warmwalserij te Hennigsdorf moet worden betaald.

3. De garantie van de Treuhandanstalt ter dekking van een investeringslening van 60 miljoen DM die door een consortium van banken tegen marktvoorwaarden is toegekend, dient tot drie jaar te worden beperkt en met een zesmaandelijks premie van 0,25 % te worden gehonoreerd.

4. Duitsland zal erop toezien dat de totale steun die is toegekend krachtens artikel 95 van het EGKS-Verdrag en

Beschikking nr. 3855/91/EGKS en behoefte van het herstructureringsplan van EKO Stahl GmbH, in geen geval een hogere algemene steunintensiteit heeft dan 70 % en dat de investeringssteun nauwgezet aan de afzonderlijke investeringskosten wordt toegewezen.

5. De steun is zodanig berekend dat de levensvatbaarheid van de onderneming tegen eind 1997 weer kan worden hersteld. Indien zulks tegen dat tijdstip niet is bereikt, mag Duitsland geen verdere afwijking krachtens artikel 95 van het EGKS-Verdrag ten behoeve van deze onderneming vragen.

6. De steun zal niet worden gebruikt voor oneerlijke concurrentiepraktijken.

7. Onverminderd de steunmaatregelen krachtens het herstructureringsplan waarnaar in de leden 1 tot en met 6 wordt verwezen, dienen leningen aan de onderneming tegen normale marktvoorwaarden te worden verleend; de begunstigde onderneming mag geen uitstel van betaling of een voorkeursbehandeling van schulden aan de Staat krijgen. Passiva in de vorm van leningen die door de Treuhandanstalt zijn verstrekt of gegarandeerd, moeten voor de nieuwe eigenaar een integrerend onderdeel van de kosten van EKO Stahl GmbH blijven en mogen slechts worden beperkt of weggewerkt overeenkomstig de Duitse wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen die algemeen voor particuliere ondernemingen in Duitsland gelden.

Artikel 2

De productie van een nieuwe warmbreedbandinstallatie moet zodanig worden opgebouwd dat slechts na een periode van drie jaar, te rekenen vanaf begin 1995, een capaciteit van 900 kiloton per jaar wordt bereikt.

De capaciteitsbeperking tot 900 kiloton per jaar wordt gehandhaafd gedurende een periode van vijf jaar na de datum van de laatste sluiting, dan wel de laatste uitkering van investeringssteun krachtens het huidige plan, indien deze later is verricht.

Na het verstrijken van de genoemde periode van vijf jaar begint een tweede periode van vijf jaar te lopen gedurende welke de warmbreedbandproductiecapaciteit van EKO Stahl GmbH tot 1,5 miljoen ton per jaar is beperkt.

Gedurende de eerste periode van vijf jaar waarin de capaciteit wordt beperkt, moet Duitsland erop toezien dat de in EKO Stahl GmbH op te richten warmwalscapaciteit door de huidige en toekomstige eigenaars uitsluitend voor verdere verwerking in de koudwalsinstallaties van EKO Stahl wordt gebruikt.

Duitsland moet ervoor zorgen dat de krachtens deze beschikking goedgekeurde steun niet wordt gebruikt om de huidige staalproductiecapaciteiten van EKO Stahl GmbH te verhogen tot een niveau dat hoger ligt dan de voorgenomen installatie van een warmbreedbandfabriek, waarvan de capaciteit tot 900 kiloton per jaar beperkt is.

Krachtens het voor steun in aanmerking komende herstructureringsplan mag er geen andere capaciteitsverhoging plaatsvinden dan die welke voortvloeit uit produktiviteitsverbeteringen gedurende een periode van vijf jaar vanaf de datum van de laatste sluiting, dan wel de laatste uitkering van investeringssteun krachtens het huidige plan, indien deze later is verricht.

Artikel 3

1. De onderstaande produktieinstallaties dienen definitief te worden gesloten:

- De walserij voor middelzware profielen nr. 450 te HES Hennigsdorfer Elektrostahlwerke GmbH, Hennigsdorf/Brandenburg, met een capaciteit van 320 kiloton per jaar moet ten laatste tegen 31 januari 1995 zijn gesloten. De sluiting moet definitief en onherroepelijk zijn.
- De installaties voor speciaalstaalplaat in Walzwerk Burg GmbH, Burg/Sachsen-Anhalt met een capaciteit van 41 kiloton per jaar moet ten laatste op 31 januari 1995 zijn gesloten. De sluiting moet definitief en onherroepelijk zijn.
- De definitieve en onherroepelijke vermindering van de warmwalscapaciteit in de voormalige DDR tussen 1 juli 1990 en 31 december 1996, met uitzondering van de genoemde capaciteitssluitingen te Hennigsdorf en Burg alsmede van de sluitingen welke noodzakelijk zijn om het concurrentievervalsende effect van de ten behoeve van Sächsische Edelstahlwerke GmbH, Freital/Sachsen, krachtens artikel 95 van het EGKS-Verdrag goedgekeurde steun te beperken en rekening houdend met de nieuwe capaciteit waarin is voorzien krachtens het herstructureringsplan van EKO Stahl GmbH, moet ten minste 10 % bedragen van de oorspronkelijke capaciteit inzake warmgewalste eindproducten op het grondgebied van de voormalige DDR op 1 juli 1990 als compensatie voor de afwijkingen ingevolge artikel 5 van Beschikking nr. 3855/91/EGKS.

2. De definitieve aard van de sluitingen moet worden gegarandeerd door het slopen van de betrokken installaties of door de verkoop ervan buiten Europa.

Artikel 4

Aan de goedkeuring van de in artikel 1 bedoelde steun zijn verder de volgende voorwaarden verbonden:

1. De netto rentelasten van EKO Stahl GmbH bedragen, op de datum van de privatisering van 60 % ervan, ten minste 3,5 % van de jaaromzet.
2. De onderneming of haar rechtsopvolger mag met betrekking tot verliezen uit het verleden die door overheidssteun worden gedekt, geen belastingvermindering of -vrijstelling vragen of verkrijgen.
3. De begunstigde onderneming voert alle herstructureringsmaatregelen uit die in het bij de Commissie ingediende herstructureringsplan zijn opgenomen en

zulks overeenkomstig het daarin vastgestelde tijdschema.

Artikel 5

1. Duitsland verleent zijn volle medewerking aan de volgende toezichtsregelingen:

a) Duitsland dient bij de Commissie tweemaal per jaar uiterlijk op 15 maart en op 15 september een verslag in dat overeenkomstig de bijlage volledige informatie betreffende de begunstigde onderneming en de herstructurering ervan bevat. Het eerste verslag moet uiterlijk op 15 maart 1995, het laatste uiterlijk op 15 september 2000 bij de Commissie inkomen, tenzij de Commissie anders beslist.

b) De verslagen bevatten alle informatie die de Commissie nodig heeft om het verloop van de herstructurering, de installatie en de benutting van de capaciteiten te volgen, alsook voldoende financiële gegevens om de Commissie in staat te stellen na te gaan of aan de door haar gestelde voorwaarden en eisen wordt voldaan. De verslagen bevatten ten minste alle in de bijlage vereiste informatie; de Commissie behoudt zich het recht voor deze bijlage op basis van haar ervaringen bij het toezicht te wijzigen. Duitsland verplicht de begunstigde onderneming alle relevante gegevens bekend te maken die onder andere omstandigheden als vertrouwelijk kunnen worden beschouwd.

2. De Commissie stelt op basis van deze verslagen halfjaarlijkse verslagen op die uiterlijk op 1 mei en op 1 november bij de Raad worden ingediend, zodat indien nodig een bespreking in de Raad kan plaatsvinden. Wanneer de begunstigde onderneming investeringen met het oog op de installatie van nieuwe capaciteit of de uitbreiding van de bestaande capaciteit overweegt, stelt de Commissie de Raad hiervan in kennis op basis van een verslag waarin de financiële regelingen worden uiteengezet en waarin wordt aangetoond dat er van overheidssteun geen sprake is.

Artikel 6

1. De Commissie kan te allen tijde besluiten dat de in artikel 5, lid 1, onder a), bedoelde verslagen op kwartaalbasis moeten worden ingediend, wanneer zij zulks voor de uitvoering van haar toezichtstaken nodig acht. De Commissie kan ook te allen tijde besluiten een in overeenstemming met Duitsland gekozen onafhankelijke consultant ermee te belasten, de resultaten van het toezicht te evalueren, noodzakelijk onderzoek te verrichten en aan de Raad verslag uit te brengen.

2. De Commissie kan zo nodig overeenkomstig artikel 47 van het EGKS-Verdrag verificaties bij de steun ontvangende onderneming verrichten om na te gaan of de

informatie in de in artikel 5, lid 1, onder a), bedoelde verslagen juist is en met name of aan de in deze beschikking gestelde voorwaarden wordt voldaan. In dit verband zal de Commissie, wanneer een Lid-Staat bij haar klaagt dat overheidssteun de steun ontvangende onderneming in staat stelt onder de normale prijs te verkopen, meer bepaald overeenkomstig artikel 60 van het EGKS-Verdrag een onderzoek instellen.

3. De Commissie ziet bij de beoordeling van de in artikel 5, lid 1, onder a), genoemde verslagen erop toe dat inzonderheid aan de in artikel 1, lid 7, gestelde eisen wordt voldaan.

Artikel 7

1. Onverminderd de mogelijkheid tot oplegging van sancties krachtens het EGKS-Verdrag, kan de Commissie eisen dat de uitkering van steun wordt opgeschort of reeds uitgekeerde steun wordt teruggevorderd, indien zij op basis van de ontvangen informatie op enig ogenblik tot de vaststelling zou komen dat niet aan de in deze beschikking gestelde voorwaarden is voldaan. Indien Duitsland zijn verplichtingen uit hoofde van een dergelijke beschikking niet nakomt, zal artikel 88 van het EGKS-Verdrag toepassing vinden.

2. Indien de Commissie op basis van de in artikel 5, lid 1, onder a), genoemde verslagen vaststelt dat zich aanzienlijke afwijkingen hebben voorgedaan ten opzichte van de financiële gegevens die als grondslag voor de beoordeling van de levensvatbaarheid hebben gediend, kan zij eisen dat Duitsland passende maatregelen neemt om de herstructureringsmaatregelen van de steun ontvangende onderneming te versterken.

Artikel 8

Beschikking 94/256/EGKS van de Commissie ⁽¹⁾ wordt ingetrokken.

Artikel 9

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 21 december 1994.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

(1) PB nr. L 112 van 3. 5. 1994, blz. 45.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 30 november 1994

tot wijziging van Beschikking 92/491/EEG ten aanzien van de goedkeuring van de rekeningen die Italië voor het begrotingsjaar 1989 heeft ingediend in verband met de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(94/1076/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2048/88 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 2,

Na raadpleging van het Comité van het Fonds,

Overwegende dat bij Beschikking 92/491/EEG van de Commissie ⁽³⁾, zoals gewijzigd bij Beschikking 93/524/EEG ⁽⁴⁾ voor Italië een bedrag van 174 266 472 000 lire niet is erkend ter zake van de extra heffing die in de sector melk en zuivelproducten had moeten worden betaald; dat dit bedrag krachtens de betrokken beschikking ten laste van Italië is gebracht; dat het genoemde niet-erkende bedrag toen met de gegevens waarover de Commissie beschikte, niet precies kon worden vastgesteld; dat de Commissie zich de mogelijkheid heeft voorbehouden dat niet-erkende bedrag in het kader van een latere beschikking tot goedkeuring van de rekeningen te wijzigen;

Overwegende dat de Commissie en de Raad in hun gemeenschappelijke conclusies van 21 oktober 1994 zijn overeengekomen dat de bij het Hof van Justitie ingestelde beroepen inzake deze goedkeuringsbeschikking zullen worden ingetrokken en dat de Commissie die goedkeuringsbeschikkingen over 1989 waarvoor bij het Europese Hof van Justitie een vernietigingsverzoek is ingediend, zodanig zal herzien dat de financiële correctie voor de betrokken Lid-Staat op de destijds toegekende gegarandeerde hoeveelheid en op de meest betrouwbare statistische gegevens wordt gebaseerd; dat de extra financiële lasten die voor Italië uit de verhoging van de financiële correctie voor het jaar 1989 voortvloeien, in vier gelijke jaarlijkse gedeelten vanaf 1995 tot en met eind 1998 zullen worden ingevorderd;

Overwegende dat het aldus vastgestelde bedrag van de correctie niet aan verandering onderhevig is en bijgevolg deze correctie derhalve definitief wordt;

Overwegende dat de bijlage van Beschikking 92/491/EEG voor Italië dienovereenkomstig dient te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het gedeelte van de bijlage van Beschikking 92/491/EEG dat Italië betreft, wordt vervangen door de bijlage bij de onderhavige beschikking.

Artikel 2

Het door Italië te betalen bedrag van 426 342 873 600 lire wordt bij de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2776/88 van de Commissie ⁽⁵⁾ bedoelde uitgaven geboekt overeenkomstig het volgende schema:

- eerste 15 dagen van de maand oktober 1995: 106 585 718 350 lire,
- eerste 15 dagen van de maand oktober 1996: 106 585 718 350 lire,
- eerste 15 dagen van de maand oktober 1997: 106 585 718 350 lire,
- eerste 15 dagen van de maand oktober 1998: 106 585 718 350 lire.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 30 november 1994.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

(1) PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

(2) PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 1.

(3) PB nr. L 298 van 14. 10. 1992, blz. 23.

(4) PB nr. L 252 van 9. 10. 1993, blz. 27.

(5) PB nr. L 249 van 8. 9. 1988, blz. 9.

BIJLAGE

„ITALIË

Uitgaven uit hoofde van het EOGFL, afdeling Garantie Begrotingsjaar: 1989	Italiaanse lires
1. Erkende uitgaven	
a) Uitgaven door de Lid-Staat uit hoofde van de huidige goedkeuring gedeclareerd	7 217 999 852 752
b) Uitgaven uit hoofde van het vorige jaar gedeclareerd, maar niet voor de betreffende goedkeuring in aanmerking genomen	183 369 315 937
c) Uitgaven gedeclareerd, maar niet in het kader van deze goedkeuring in aanmerking genomen	-103 600 591 415
d) Voor deze goedkeuring van de rekeningen gedeclareerde uitgaven (a + b + c)	7 297 768 577 274
e) Niet-erkende uitgaven	-674 972 080 225
f) Financiële consequenties voorgaande begrotingsjaren	-23 174 707 514
g) Totaal der erkende uitgaven (d + e + f)	6 599 621 789 535
2. Geboekte uitgaven	
a) Uitgaven die uit hoofde van het huidige jaar zijn geboekt	7 176 317 112 762
b) Uitgaven uit hoofde van het vorige begrotingsjaar geboekt, maar niet in het kader van die goedkeuring in aanmerking genomen	183 369 315 937
c) Uitgaven uit hoofde van dit begrotingsjaar geboekt, maar niet in het kader van deze goedkeuring in aanmerking genomen	-103 600 591 415
d) Totaal van de geboekte uitgaven waarop deze goedkeuring betrekking heeft (a + b + c)	7 256 085 837 284
3. Uitgaven ten laste van of verschuldigd aan de Lid-Staat ten gevolge van de goedkeuring der rekeningen (2d - 1g)	656 464 047 749"

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 30 november 1994

tot wijziging van Beschikking 93/659/EG ten aanzien van de goedkeuring van de rekeningen die Griekenland, Spanje en Italië voor het begrotingsjaar 1990 hebben ingediend in verband met de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven

(Slechts de teksten in de Spaanse, de Griekse en de Italiaanse taal zijn authentiek)

(94/1077/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2048/88 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 2,

Na raadpleging van het Comité van het Fonds,

Overwegende dat bij Beschikking 93/659/EG van de Commissie ⁽³⁾ voor Griekenland, Spanje en Italië bedragen van respectievelijk 369 593 980 dr., 29 492 159 232 pta en 526 309 029 147 lire niet zijn erkend ter zake van de extra heffing die in de sector melk en zuivelprodukten had moeten worden betaald; dat deze bedragen krachtens de betrokken beschikking ten laste van Griekenland, Spanje en Italië zijn gebracht; dat het toen met de gegevens waarover de Commissie beschikte, niet mogelijk was de genoemde niet-erkende bedragen precies vast te stellen; dat de Commissie zich de mogelijkheid heeft voorbehouden die niet-erkende bedragen te wijzigen in het kader van een latere beschikking tot goedkeuring van de rekeningen;

Overwegende dat de Commissie en de Raad in hun gemeenschappelijke conclusies van 21 oktober 1994 zijn overeengekomen dat de bij het Hof van Justitie ingestelde beroepen inzake deze goedkeuringsbeschikking zullen worden ingetrokken; dat de Commissie die goedkeuringsbeschikkingen over 1990 waarvoor bij het Hof van Justitie een vernietigingsverzoek is ingediend, zodanig zal herzien dat de financiële correcties voor de betrokken Lid-Staten op de destijds toegekende gegarandeerde hoeveelheden en op de meest betrouwbare statistische gegevens worden gebaseerd; dat de extra financiële lasten die voor de betrokken Lid-Staten uit de verhoging van de financiële correcties voor het jaar 1990 voortvloeien, in vier gelijke jaarlijkse gedeelten vanaf 1995 tot en met eind 1998 zullen worden ingevorderd;

Overwegende dat de aldus vastgestelde bedragen van de correcties niet aan verandering onderhevig zijn en bijgevolg deze correcties derhalve definitief worden;

Overwegende dat de bijlage van Beschikking 93/659/EG voor Griekenland, Spanje en Italië dienovereenkomstig dient te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De gedeelten van de bijlage van Beschikking 93/659/EG die Griekenland, Spanje en Italië betreffen, worden vervangen door de bijlage bij de onderhavige beschikking.

Artikel 2

Het door Griekenland te betalen bedrag van 452 309 736 dr., het door Spanje te betalen bedrag van 28 191 034 558 pta en het door Italië te betalen bedrag van 403 466 188 800 lire worden bij de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2776/88 van de Commissie ⁽⁴⁾ bedoelde uitgaven geboekt overeenkomstig het volgende schema:

Eerste 15 dagen van de maand oktober	Griekenland	Spanje	Italië
1995	113 077 434	7 047 758 640	100 866 547 200
1996	113 077 434	7 047 758 640	100 866 547 200
1997	113 077 434	7 047 758 639	100 866 547 200
1998	113 077 434	7 047 758 639	100 866 547 200

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot, respectievelijk, de Helense Republiek, het Koninkrijk Spanje en de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 30 november 1994.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

(1) PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

(2) PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 1.

(3) PB nr. L 301 van 8. 12. 1993, blz. 13.

(4) PB nr. L 249 van 8. 9. 1988, blz. 9.

BIJLAGE

„GRIEKENLAND

Uitgaven uit hoofde van het EOGFL, afdeling Garantie Begrotingsjaar: 1990	Griekse drachmen
1. Erkende uitgaven	
a) Uitgaven door de Lid-Staat uit hoofde van de huidige goedkeuring gedeclareerd	375 713 512 722
b) Uitgaven uit hoofde van het vorige jaar gedeclareerd, maar niet voor de betreffende goedkeuring in aanmerking genomen	106 070 896 520
c) Uitgaven gedeclareerd, maar niet in het kader van deze goedkeuring in aanmerking genomen	-343 019 260
d) Voor deze goedkeuring van de rekeningen gedeclareerde uitgaven (a + b + c)	481 441 389 982
e) Niet-erkende uitgaven	-5 520 386 836
f) Totaal der erkende uitgaven (d + e)	475 921 003 146
2. Geboekte uitgaven	
a) Uitgaven die uit hoofde van het huidige jaar zijn geboekt	376 000 997 503
b) Uitgaven uit hoofde van het vorige begrotingsjaar geboekt, maar niet in het kader van die goedkeuring in aanmerking genomen	106 070 896 520
c) Uitgaven uit hoofde van dit begrotingsjaar geboekt, maar niet in het kader van deze goedkeuring in aanmerking genomen	-343 019 260
d) Totaal van de geboekte uitgaven waarop deze goedkeuring betrekking heeft (a + b + c)	481 728 874 763
3. Uitgaven ten laste van of verschuldigd aan de Lid-Staat ten gevolge van de goedkeuring der rekeningen (2d - 1f)	5 807 871 617''

„SPANJE

Uitgaven uit hoofde van het EOGFL, afdeling Garantie Begrotingsjaar: 1990	Spaanse pesetas
1. Erkende uitgaven	
a) Uitgaven door de Lid-Staat uit hoofde van de huidige goedkeuring gedeclareerd	277 982 315 185
b) Uitgaven uit hoofde van het vorige jaar gedeclareerd, maar niet voor de betreffende goedkeuring in aanmerking genomen	1 766 026 057
c) Uitgaven gedeclareerd, maar niet in het kader van deze goedkeuring in aanmerking genomen	0
d) Voor deze goedkeuring van de rekeningen gedeclareerde uitgaven (a + b + c)	279 748 341 242
e) Niet-erkende uitgaven	-57 415 104 531
f) Totaal der erkende uitgaven (d + e)	222 333 236 711
2. Geboekte uitgaven	
a) Uitgaven die uit hoofde van het huidige jaar zijn geboekt	277 910 254 332
b) Uitgaven uit hoofde van het vorige begrotingsjaar geboekt, maar niet in het kader van die goedkeuring in aanmerking genomen	1 766 026 057
c) Uitgaven uit hoofde van dit begrotingsjaar geboekt, maar niet in het kader van deze goedkeuring in aanmerking genomen	0
d) Totaal van de geboekte uitgaven waarop deze goedkeuring betrekking heeft (a + b + c)	279 676 280 389
3. Uitgaven ten laste van of verschuldigd aan de Lid-Staat ten gevolge van de goedkeuring der rekeningen (2d - 1f)	57 343 043 678"

„ITALIË

Uitgaven uit hoofde van het EOGFL, afdeling Garantie Begrotingsjaar: 1990	Italiaanse lires
1. Erkende uitgaven	
a) Uitgaven door de Lid-Staat uit hoofde van de huidige goedkeuring gedeclareerd	6 370 613 428 380
b) Uitgaven uit hoofde van het vorige jaar gedeclareerd, maar niet voor de betreffende goedkeuring in aanmerking genomen	103 600 591 415
c) Uitgaven gedeclareerd, maar niet in het kader van deze goedkeuring in aanmerking genomen	0
d) Voor deze goedkeuring van de rekeningen gedeclareerde uitgaven (a + b + c)	6 474 214 019 795
e) Niet-erkende uitgaven	-989 595 404 341
f) Totaal der erkende uitgaven (d + e)	5 484 618 615 454
2. Geboekte uitgaven	
a) Uitgaven die uit hoofde van het huidige jaar zijn geboekt	6 394 446 710 610
b) Uitgaven uit hoofde van het vorige begrotingsjaar geboekt, maar niet in het kader van die goedkeuring in aanmerking genomen	103 600 591 415
c) Uitgaven uit hoofde van dit begrotingsjaar geboekt, maar niet in het kader van deze goedkeuring in aanmerking genomen	0
d) Totaal van de geboekte uitgaven waarop deze goedkeuring betrekking heeft (a + b + c)	6 498 047 302 025
3. Uitgaven ten laste van of verschuldigd aan de Lid-Staat ten gevolge van de goedkeuring der rekeningen (2d - 1g)	1 013 428 686 571"